SJORS

van de Rebellenclub

16 DECEMBER 1967
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

Nr. 50

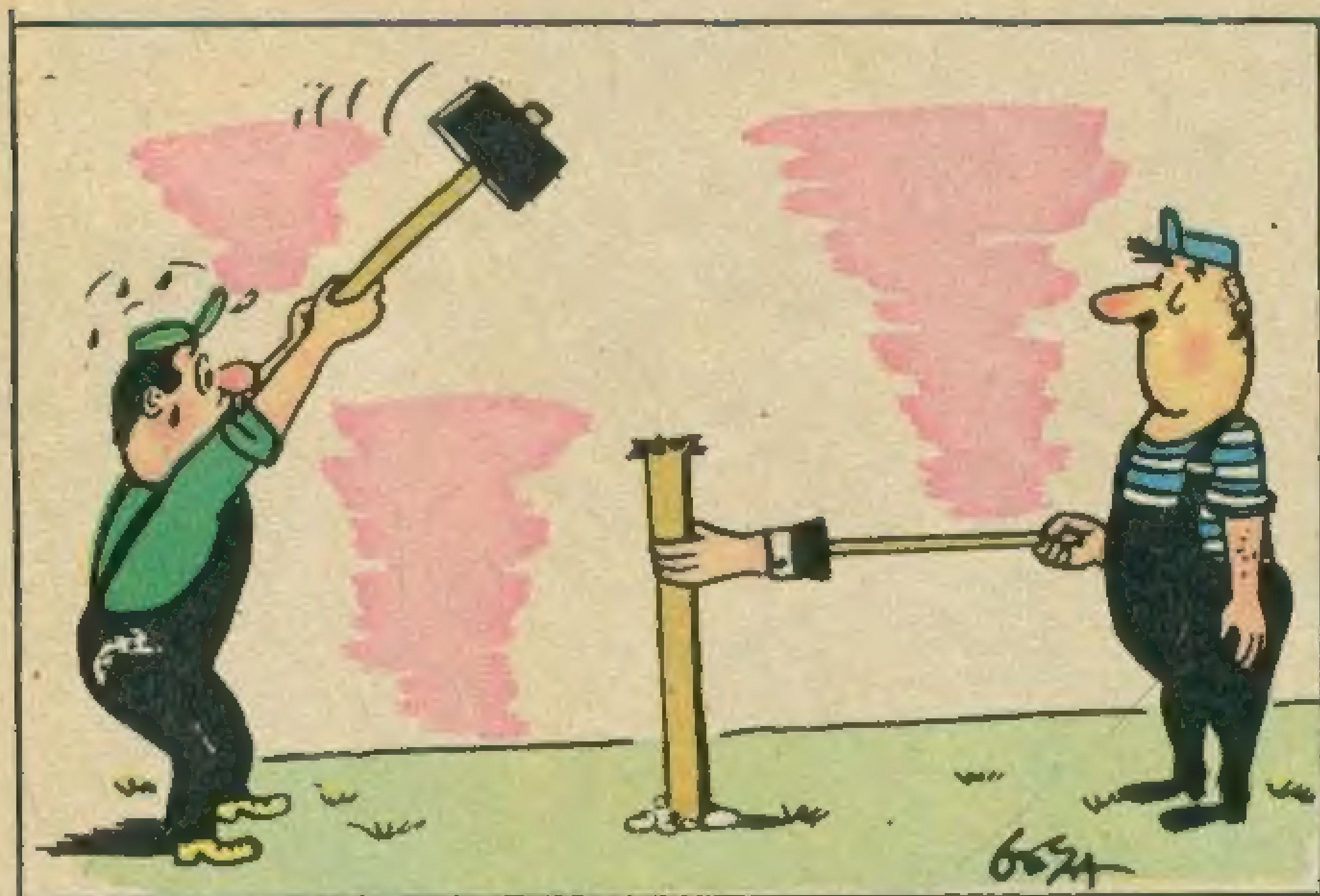

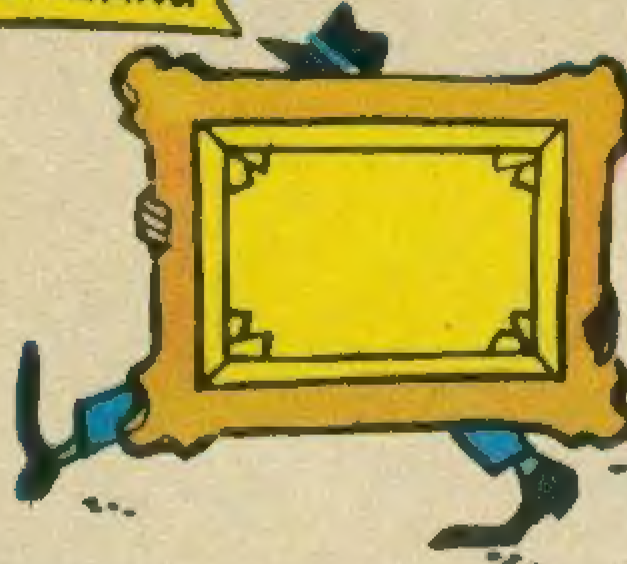
VAN ALLES WAT

BIJ DE VOORPLAAT

Deze week op onze voorplaat Eric de Bisschop, beroemd Frans avonturier en ontdekkingsreiziger, die onder andere in navolging van Thor Heyerdahl per vlot de Stille Oceaan heeft bevaren. Het verhaal van zijn leven begint in dit nummer op bladzijde 8.

Raar maar waar

Onlangs stelde een Franse krant zijn lezers de vraag: „Als er brand uitbrak in het Louvremuseum en u zou één schilderij kunnen redden, welk schilderij zou dat dan zijn?" Voor het beste antwoord op deze vraag was een prijs uitgeloofd en die prijs werd gewonnen door een zekere Tristan Bernard met het antwoord: „Het schilderij dat het dichtst bij de uitgang hangt!"

Ontwerpers van postzegels maken weleens een fout, maar de ontwerper die in 1903 een serie nieuwe zegels tekende voor het Engelse dominion Saint Kitts Nevis, maakte het wel heel erg bont. Want op de zegels was Christoffel Columbus, de grote zeevaarder, afgebeeld met een. . . verrekijker! Maar deze kijker is pas rond 1600 uitgevonden!

Sommige mensen — we mogen ze gerust geluksvogels noemen — doen soms een vondst zonder dat ze beseffen wat ze precies gevonden hebben. Zo'n man was de piloot die jaren geleden gedwongen werd een noodlanding te maken in de Sahara. Terwijl hij bezig was de motor van zijn kist te repareren, vond hij bij toeval een aantal prachtig glinsterende kristallen. Hij nam ze mee als souvenir. Terug in Engeland liet hij ze zien aan een geoloog en kreeg tot zijn verbazing te horen dat het diamanten waren!

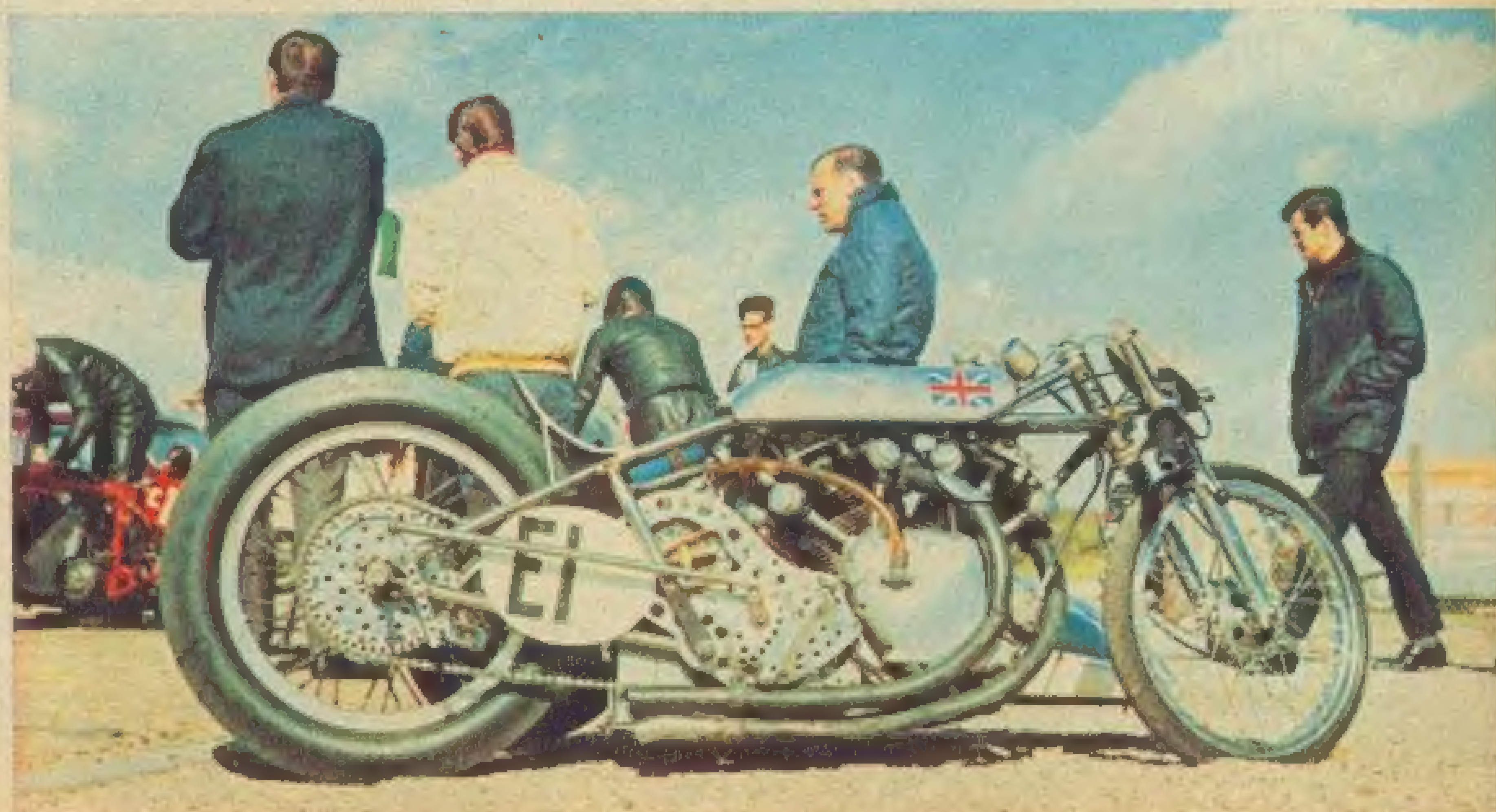

Onze medewerkster in de Verenigde Staten houdt ervan de dingen recht te zetten.

DEZE WEEK...

Nee, dit is geen vreemdsoortig ei, maar een heuse motor en wat voor een! Over dit soort sprintmotoren en wat ermee gedaan wordt, kun je lezen op bladzijde 16 en 17!

ZEPPELIN IN DE SLAAPKAMER

De Heer Günther Dahl is timmerman van beroep en hij woont in Eisenburg in West-Duitsland. Zijn hobby is het bouwen van miniatuurluchtschepen. Kort geleden heeft meneer Dahl zijn laatste werkstuk voltooid, een schaalmodel van de beroemde Zeppelin D LZ 127, die langs een tachtig meter lange kabel regelmatig „vluchten" maakt van Dahls slaapkamer naar de tuin en terug. De zeppelin wordt aangedreven door een op afstand bestuurde elektromotor.

RECTIFICATIE

Bij onze reportage over motorcrosser Frans Sigmans (Sjors nr. 42) hebben we vergeten te vermelden dat foto nummer 2 (Frans met zijn vader) gemaakt was door Studio Jan Waarma *in* Boxmeer.

DE VLIEGENDE FIN

Paavo Nurmi de atleet die bekend stond als De vliegende Fin, verbeterde in tien jaar tijd achtentwintig wereldrecords op loopnummers. Bovendien won hij tijdens drie olympische spelen tien gouden en drie zilveren medailles.

WIST JE DAT...

... 's werelds grootste koffiedrinkers de Amerikanen zijn, met een gemiddelde van 3,12 kop per persoon per dag?
... er veertigduizend verschillende soorten vissen bestaan?
... ringo *het Japanse woord voor appel is?*
... de kortste plaatsnaam ter wereld wordt gedragen door het Franse dorpje Y?
... dat de beroemde filmster (nu in ruste) Greta Garbo op 18 september 1905 in Stockholm werd geboren als Greta Gustaffson?

SLIPPERTJE
In Sjors nummer 40 staat een fout. Als Archie voor een spiegel staat, moet zijn naam andersom staan. Nu kun je het gewoon lezen.

Ron Tuinenburg, Utrecht

Je hebt helemaal gelijk, Ron. De tekenaar heeft een slippertje gemaakt.

ADRES
Ik zou graag het adres willen hebben van de Nederlandse Jeugdherbergcentrale.

Els Horsman, Huizen

Prof. Tulpstraat 4-6, Amsterdam-C.

DIE KEES!
Sjors, kan er niet eens een ruimteverhaal in je blad komen, want ik heb al een hele tijd Sjors, maar er heeft nog nooit zo'n verhaal in gestaan.

Kees van Pot, Delft

We zijn sprakeloos, Kees! Maandenlang heb je De banneling van Nimmorac *kunnen volgen. In het nummer van vorige week is de episode geëindigd, maar over een paar weken gaan we weer verder. Nou, en dat is toch echt een ruimteverhaal!*

MEISJESVERHALEN
Ik vind Sjors knalgoed, vooral Susan. Maar ik vind het jammer dat er niet meer meisjesverhalen in staan.

Plony Moltimi, Amsterdam

Maar de meeste andere verhalen zijn bij jongens én meisjes in trek, Plony!

SPREUK VAN DE WEEK
Wie Sjors bestelt, staat versteld!

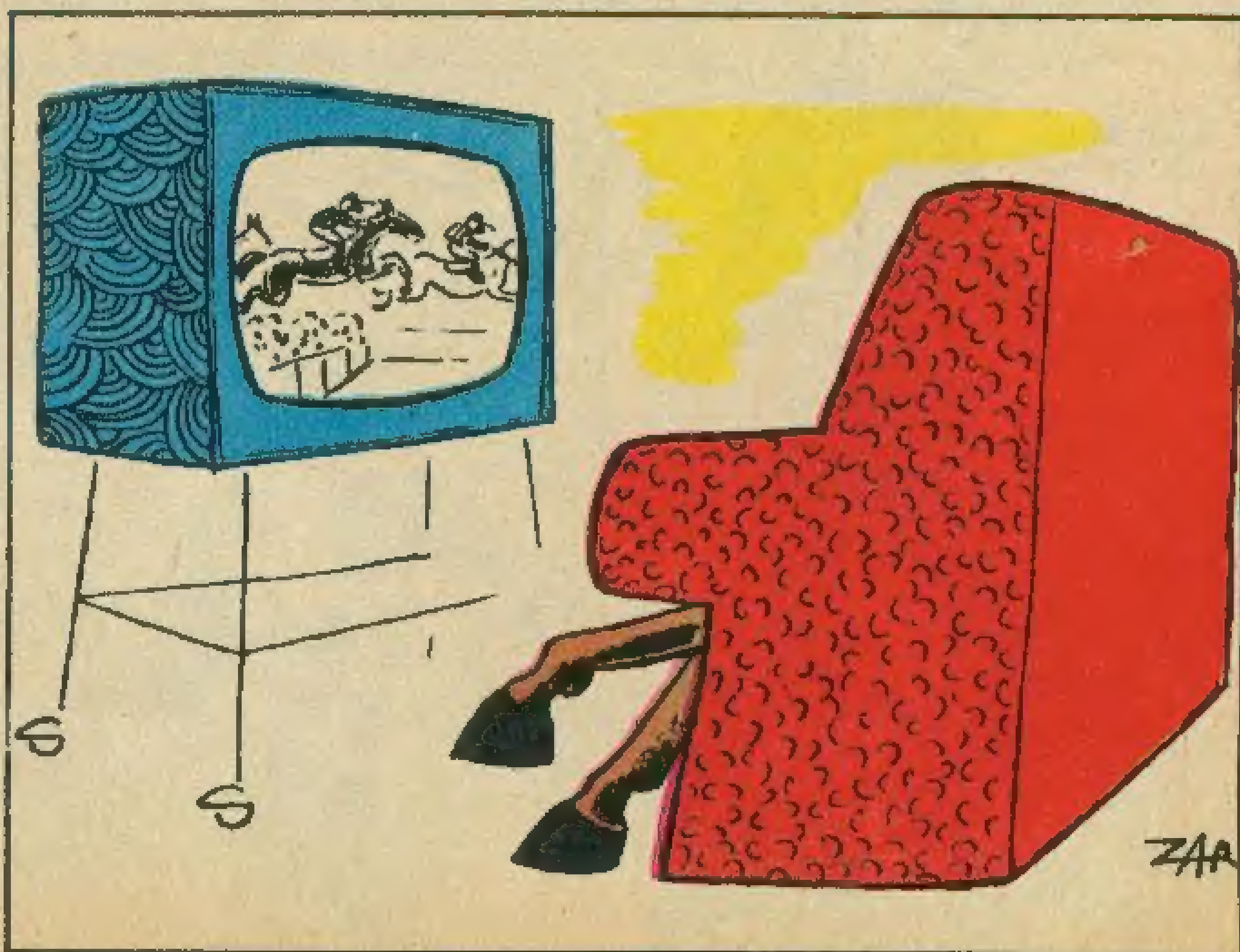
Linette Turenhout, Almelo

In de goeie betekenis toch, hè, Linette?

MOTOREN
Hartelijk dank voor de reportage over crossmotoren (Sjors 42). Ik hoop dat er nog meer van zulke verslagen komen over racemotoren en racewagens.

Ad Wildhagen, Breda

Zie ons artikel over sprintmotoren op bladzijde 16/17.

Kara Ben Nemsi

DOOR dr. KARL MAY

DE HELD UIT DE WOESTIJN

KARA BUKT ZICH JUIST BIJTIJDS, ZODAT DE KOGEL OVER ZIJN HOOFD VLIEGT.

HALEF BEANTWOORDT ONMIDDELLIJK HET VUUR VAN DE BANDIETEN.

HELP! IK GA ER VANDOOR!

GRIJP HEM! ZONDER HEM ZIJN WE VERLOREN!

KOM TERUG, LAFFE HOND!... VLUG!...

HIER JULLIE! BANDIETEN!

PANG!

SIDI, WACHT EVEN OP MIJ!

PANG!

HAAAAAAAA...

DE ONGELUKKIGE! HIJ IS NIET MEER TE REDDEN!

-Â-Â-Â-Â-Â...

HALEF!

SIDI, HELP ME! HELP ME! IK ZINK WEG!

TE LAAT! IK BEN VERLOREN! VAARWEL, SIDI!

VLUG, HALEF! PAK DE RIEM VAN MIJN GEWEER!

IK HEB HEM! O, ALLAH!

HOU VAST! EN WEES HEEL VOORZICHTIG!

ALLAH ZIJ GEPREZEN! HIJ HEEFT MIJ, ZIJN NEDERIGE DIENAAR, NIET VERGETEN!

U HEBT MIJ HET LEVEN GERED, SIDI! DAT ZAL IK NOOIT VERGETEN!

SIDI, BENT U GEWOND GERAAKT IN HET GEVECHT?

NEE, GELUKKIG NIET! ZE HEBBEN ONS BEIDEN BESCHOTEN, MAAR GEMIST!

MAAR ZONDER GIDS ZIJN WE TEN DODE OPGESCHREVEN! WE ZULLEN VAN HONGER EN DORST OMKOMEN!

NEE, WE ZULLEN EEN NIEUWE GIDS VINDEN. SADEK HEEFT VERTELD DAT ZIJN ZOON NAAR SEFTIMI WAS. VANAVOND KOMT HIJ TERUG EN HIJ MOET HIERLANGS KOMEN.

NATUURLIJK, DAT IS WAAR! LATEN WE DE KOMST VAN OMAR AFWACHTEN!

NA VIJF UUR WACHTEN...
DAAR KOMT HIJ AAN!

TRIBUNZIO

Op bevel van Caesar zal Tribunzio naar Afrika vertrekken.

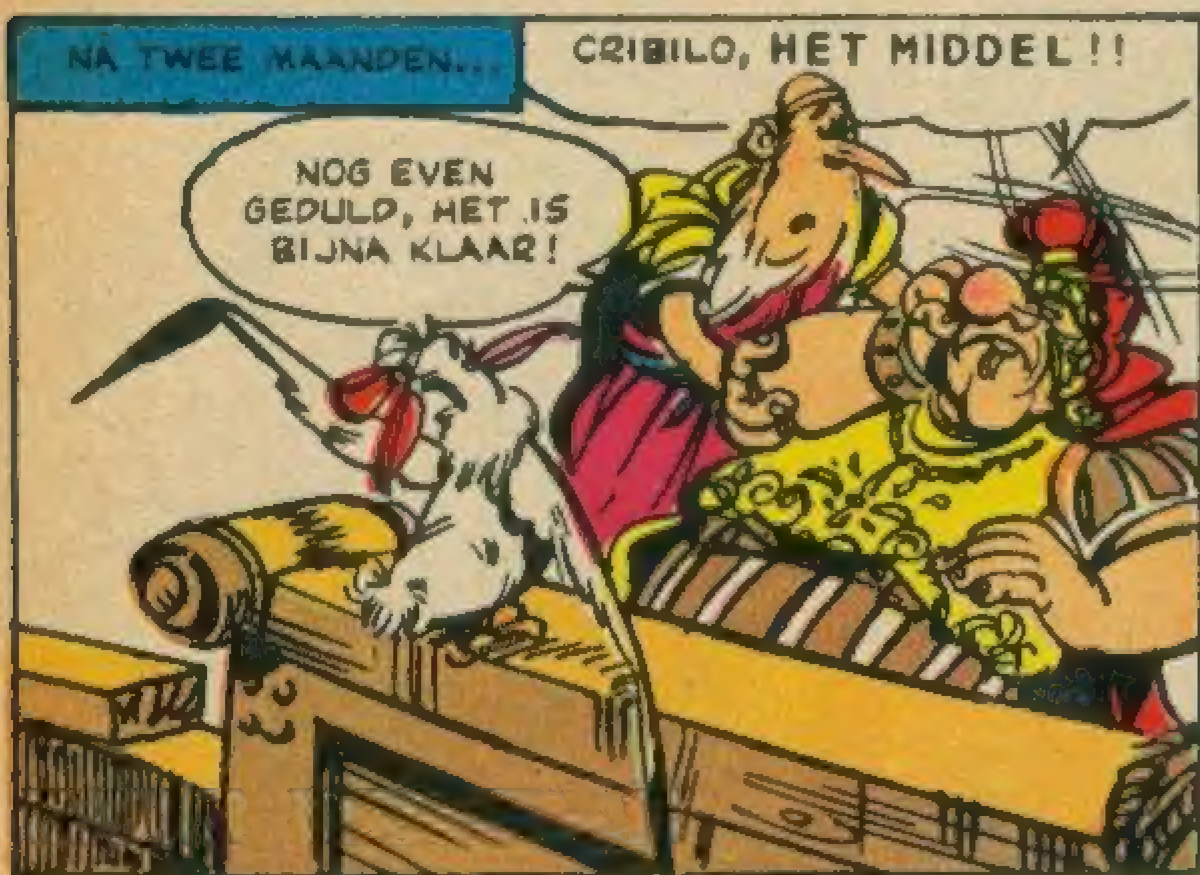

en de Garamanten

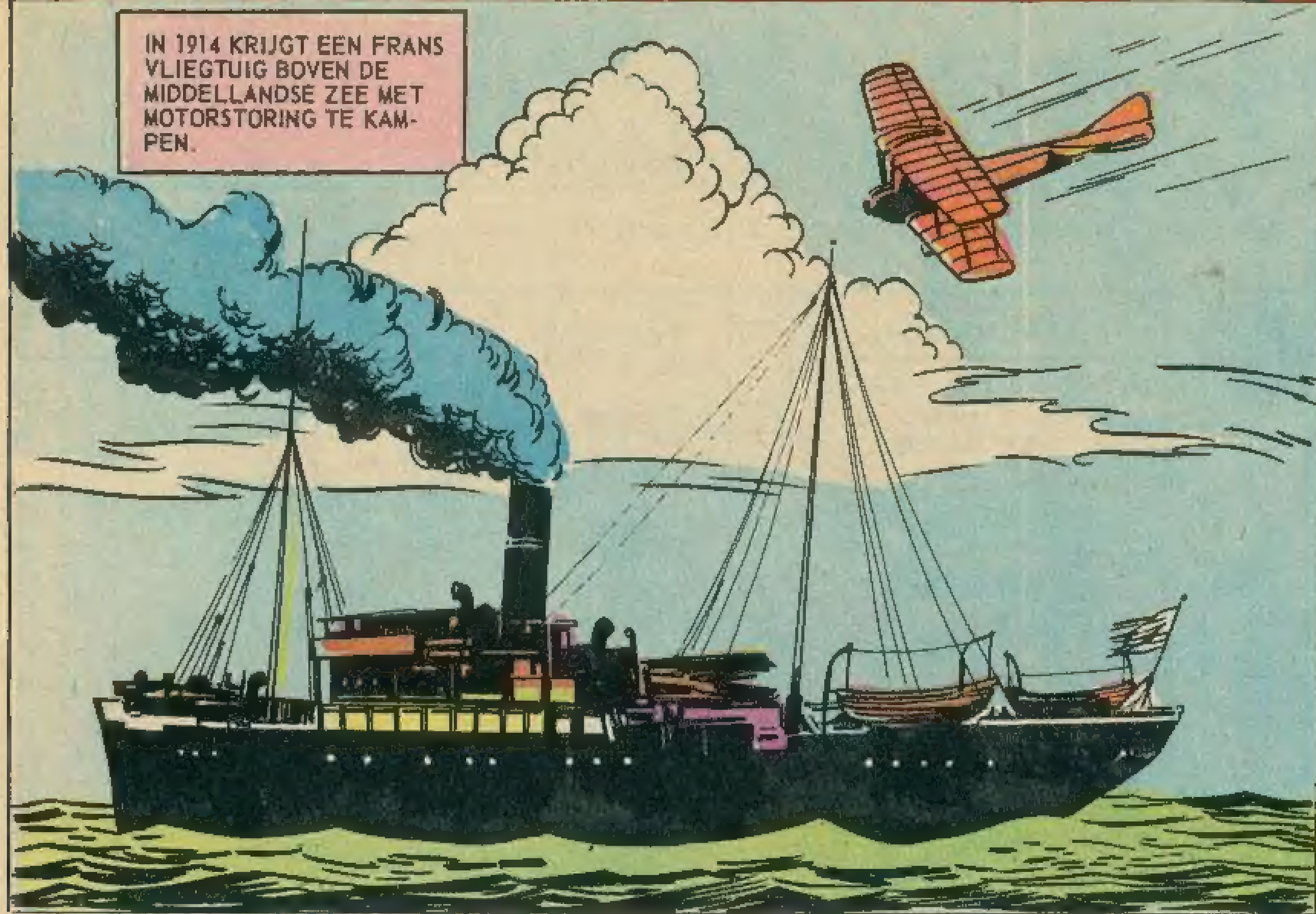

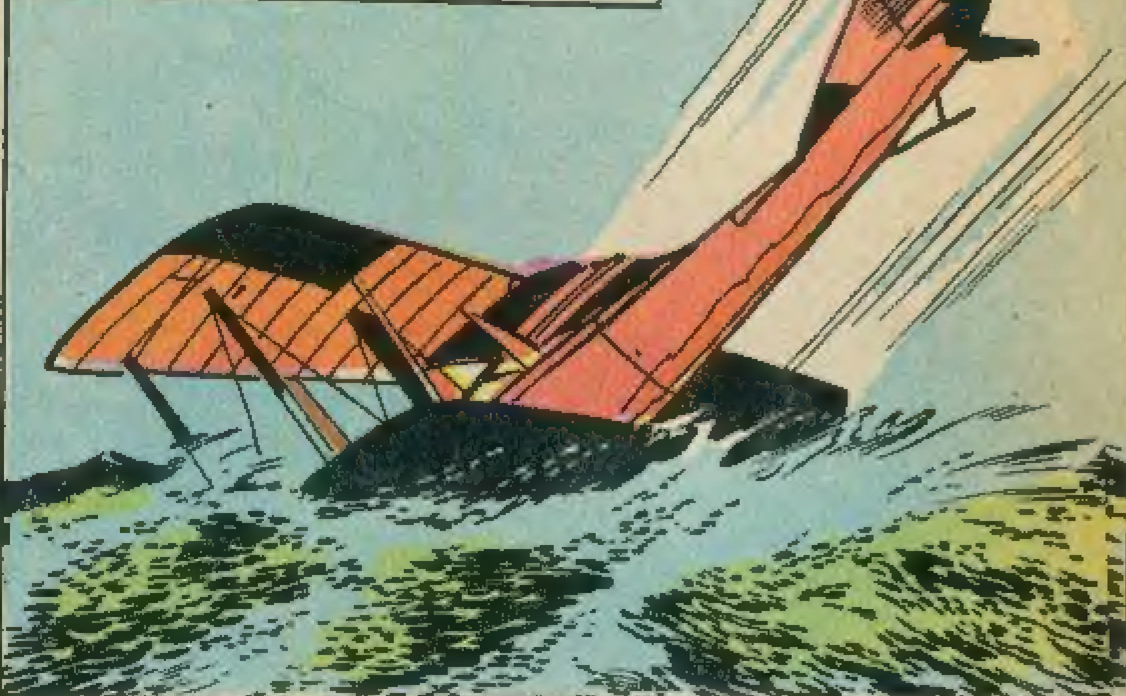

ERIC DE BISSCHOP DEEL 1

TIJDENS EEN VAN DE REIZEN NAAR AFRIKA KOMT HET SCHIP IN EEN ORKAAN TERECHT.

HARRY BALM

DE BEMANNING DOET ALLE MOEITE OM HET SCHIP IN BEDWANG TE HOUDEN.
HOU VOL, MANNEN!

ERIC GEEFT ZIJN MANNEN HET ENE BEVEL NA HET ANDERE, MAAR HET MAG NIET BATEN.
HELP!!
PAS OP!!

HET SCHIP KAPSEIST EN ZINKT. ERIC, DIE NIET KAN ZWEMMEN, WORDT OP HET NIPPERTJE GERED.

ENKELE MANNEN HEBBEN KANS GEZIEN EEN SLOEP LOS TE MAKEN EN WELDRA IS ERIC IN HUN MIDDEN. EVEN LATER WORDEN ZE OPGEPIKT DOOR EEN KUSTVAARDER, DIE HEN TERUGBRENGT NAAR DE BEWOONDE WERELD.

NA DIT INCIDENT WORDT ERIC AANGESTELD BIJ DE FRANSE VEILIGHEIDSDIENST IN SHANGHAI. UIT DIE TIJD STAMT ZIJN BELANGSTELLING VOOR TROPISCHE GEBIEDEN EN VOOR DE STILLE ZUIDZEE.
IK HOOP DAT DIT NIEUWE LEVEN MIJ DICHTER BIJ MIJN IDEAAL ZAL BRENGEN!

MET ZIJN COLLEGA TATI KOOPT HIJ EEN JONK, DE FOU PO, WAARMEE ZE ZEESTROMEN WILLEN GAAN ONDERZOEKEN.
KOM MEE, DAN ZAL IK JE HET SCHIP LATEN ZIEN!

MET DEZE JONK MAAKT ERIC ZIJN EERSTE GROTE TOCHT OVER ZEE, DIE DOOR VELE ANDERE GEVOLGD ZAL WORDEN.

HELAAS WORDT HET SLECHT WEER. DAGENLANG WORSTELEN ERIC EN TATI TEGEN DE WOEDENDE ELEMENTEN.

TATI, WAAR BEN JE?

HIER! PAS OP, EEN GOLF! OOO!

GELUKKIG! WE ZIJN GERED!

DE FOU PO ZIJN WE KWIJT! WAT EEN ELLENDE! EN WAAR ZIJN WE HIER?

HET BLIJKT DE NOORDKUST VAN FORMOSA TE ZIJN. ZE WORDEN GEHOLPEN DOOR DE BEVOLKING. ZODRA ZE WEER TERUG ZIJN IN CHINA, GAAT ERIC EEN NIEUW SCHIP ONTWERPEN, DE FOU PO II.

ERIC EN TATI ZETTEN KOERS NAAR DE FILIPPIJNEN. ZE BEREIKEN HET EILAND MINDANAO. VANDAARUIT VAREN ZE NAAR DE STILLE OCEAAN OM DE TEGENSTROOM TE BESTUDEREN DIE DWARS TEGEN DE PASSAATWINDEN INGAAT. ERIC WIL DEZE STROOM TOT DE GALAPAGOS-EILANDEN VOLGEN. ZE RAKEN ECHTER UIT DE KOERS EN KOMEN OP NIEUW-GUINEA.

HIER GAAN ERIC EN TATI AAN LAND.

OPEENS STAAN ZE TEGENOVER TWEE WILDEN. ZE VREZEN AL VOOR HUN LEVEN, MAAR DAN HOREN ZE EEN STEM.
WEES NIET BANG! ZE DOEN NIETS!

HET BLIJKT EEN ZENDELING TE ZIJN, DIE HIER WERKT. MET BEHULP VAN DE PAPOEA'S LUKT HET DE FOU PO II, DIE IS VASTGELOPEN, LOS TE MAKEN.
U HAD HET SLECHTER KUNNEN TREFFEN. WE ZULLEN U HELPEN.

ZE VAREN VERDER, MAAR TATI HEEFT ER GENOEG VAN EN WIL AAN LAND. ZE NADEREN DE JAPANSE MARSHALL-EILANDEN. ER DREIGT GEVAAR!
KIJK DAAR EENS, EEN JONK! HOU HEM IN DE GATEN!

HEB JE NU JE ZIN, TATI?
HET ZIJN VAST AMERIKAANSE SPIONNEN! NEEM ZE GEVANGEN!

ZE WORDEN GEVANGENGENOMEN EN VOOR DE COMMANDANT GELEID.
IK VERZEKER U DAT WIJ GEEN SPIONNEN ZIJN!

MAAR VEERTIEN DAGEN LATER...
HIER VOLGT EEN BEVEL. U DIENT ZICH BINNEN ENKELE UREN TE VERWIJDEREN EN U MAG HIER NOOIT MEER TERUGKEREN!

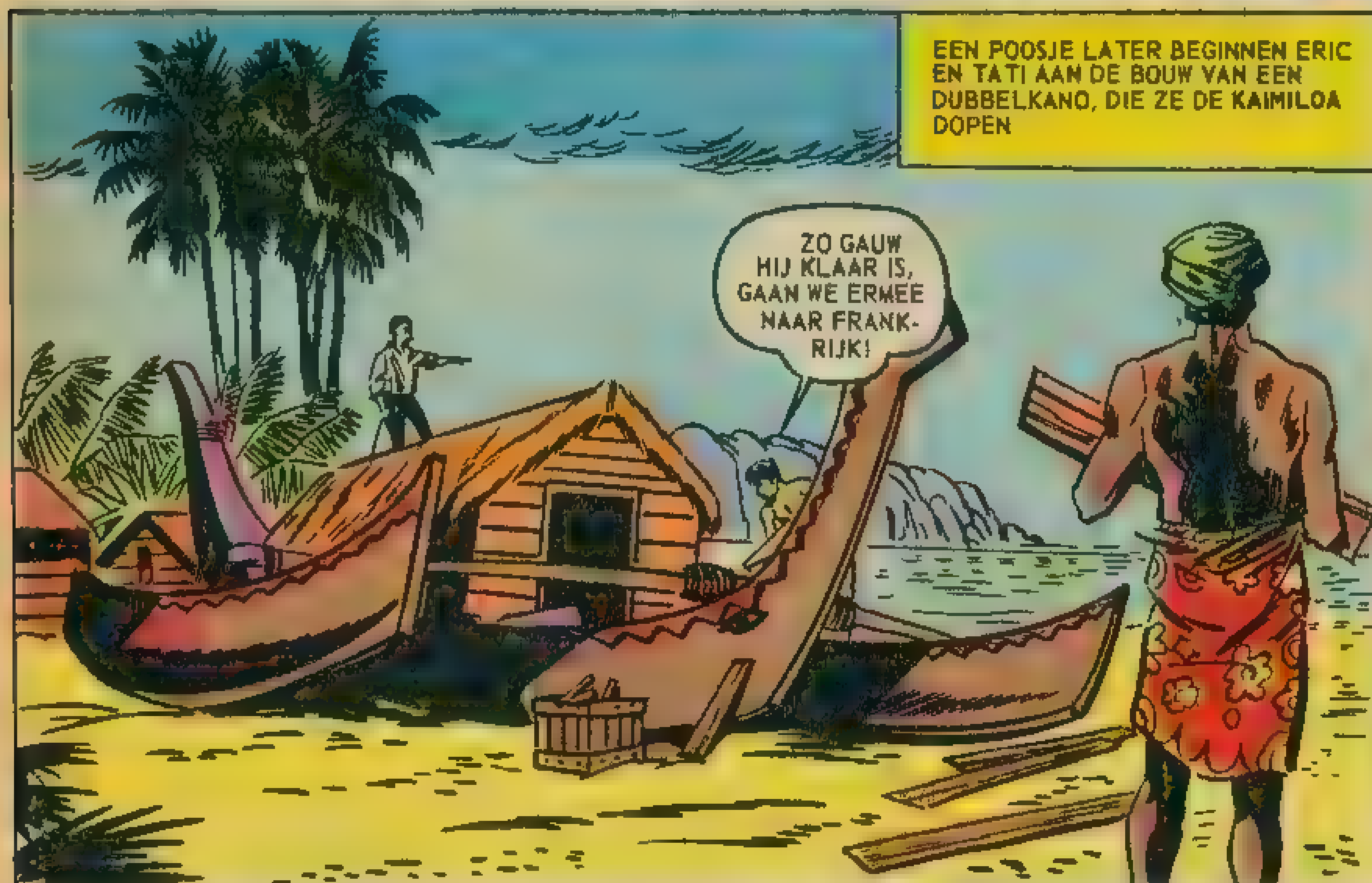

SNEL VERLATEN DE VRIENDEN HET EILAND. ALS ZE ZICH OP ZEE BEVINDEN, ZIJN ER NIEUWE MOEILIJKHEDEN.
AL ONS VOEDSEL IS BEDORVEN!

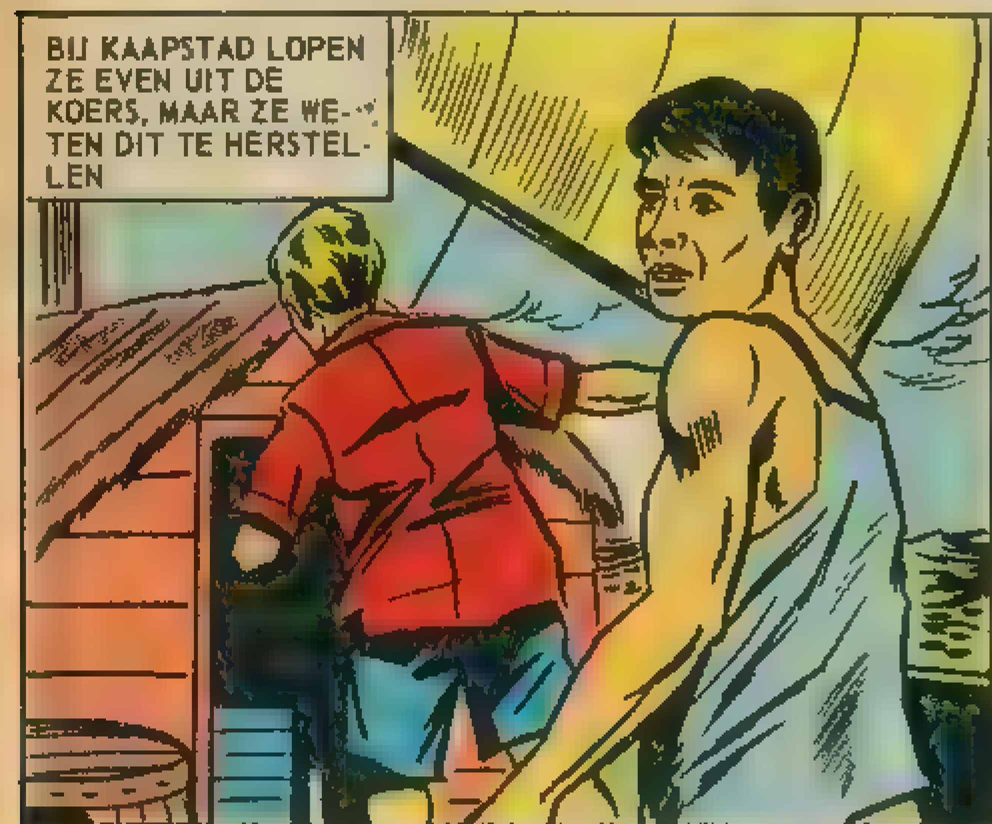

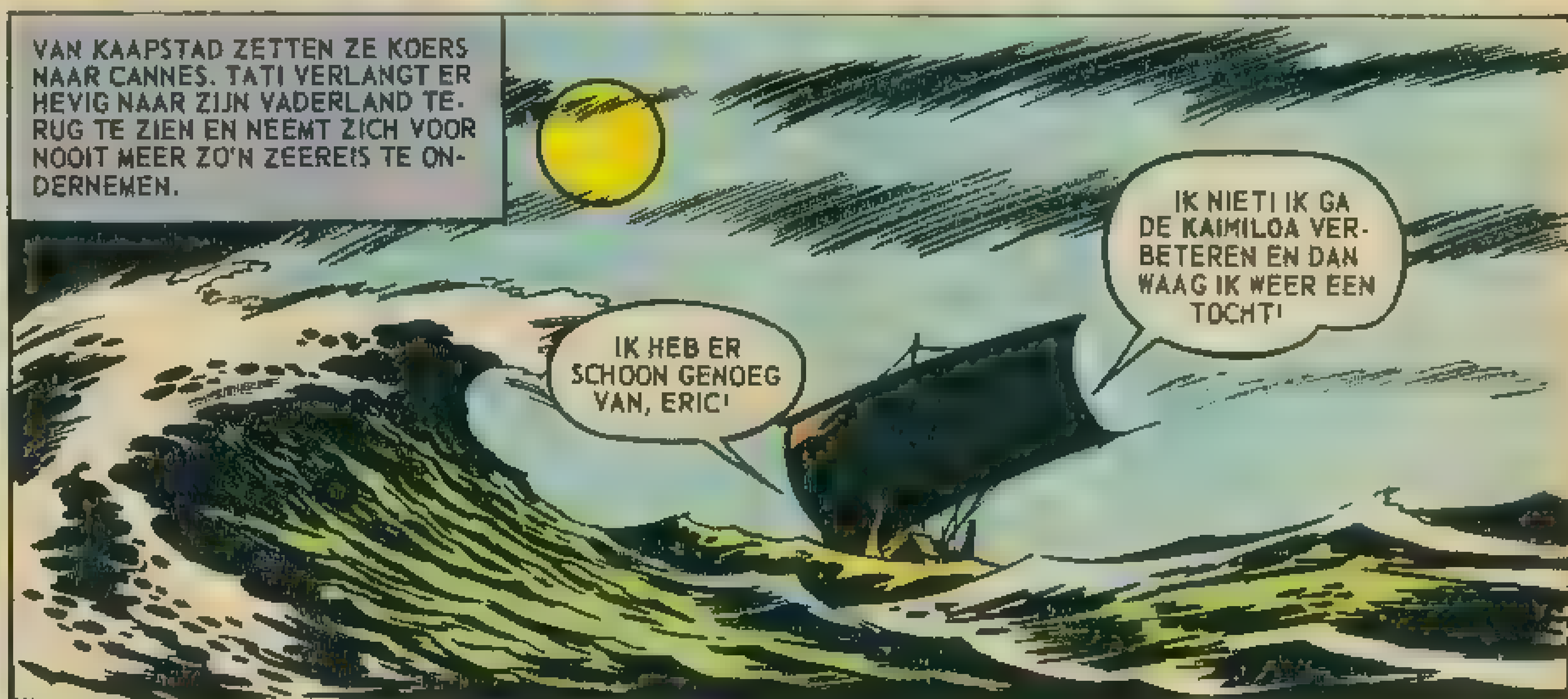

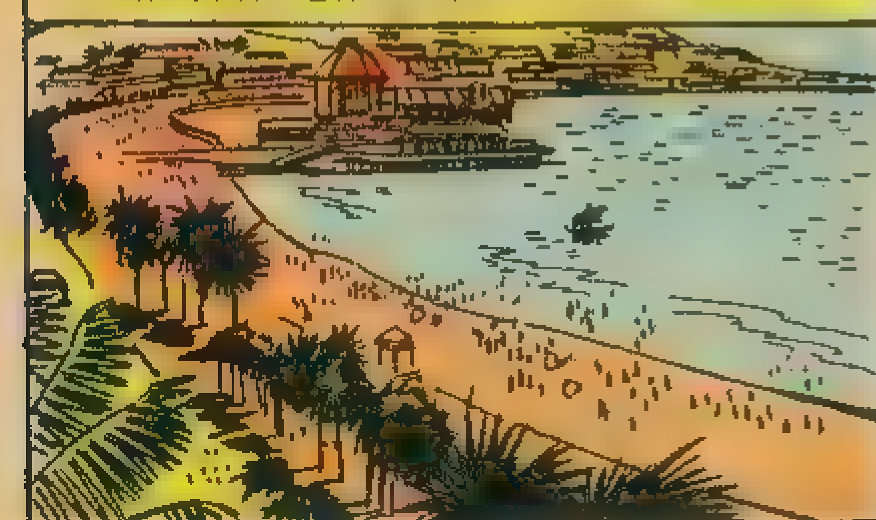

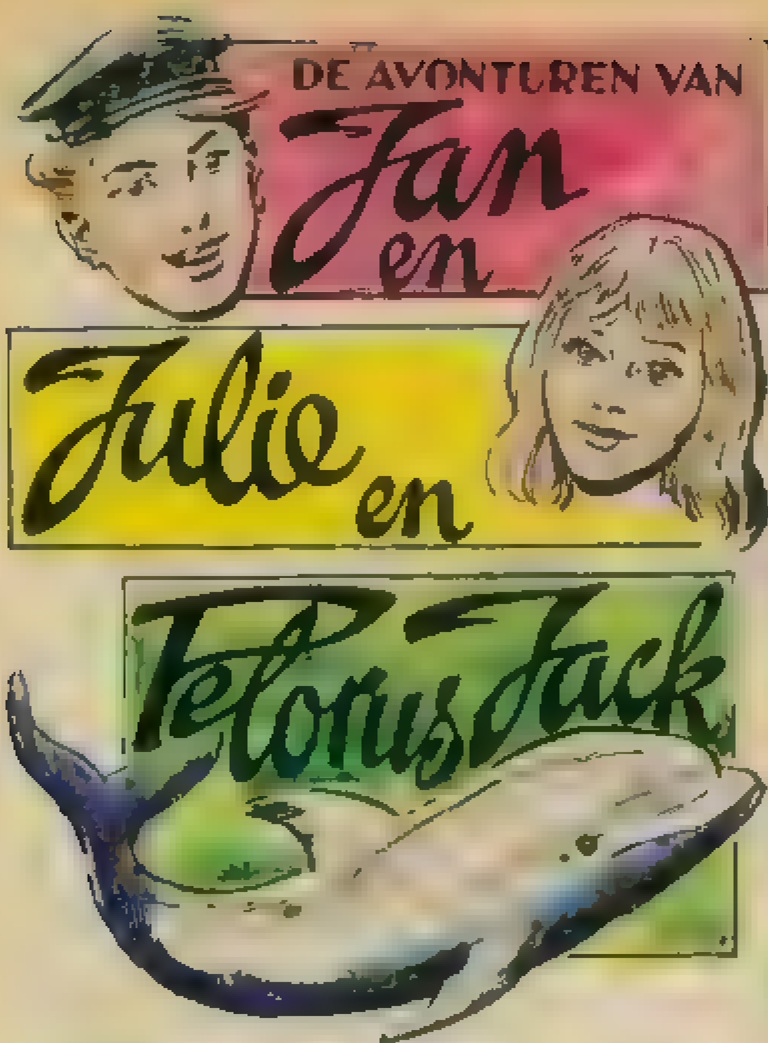

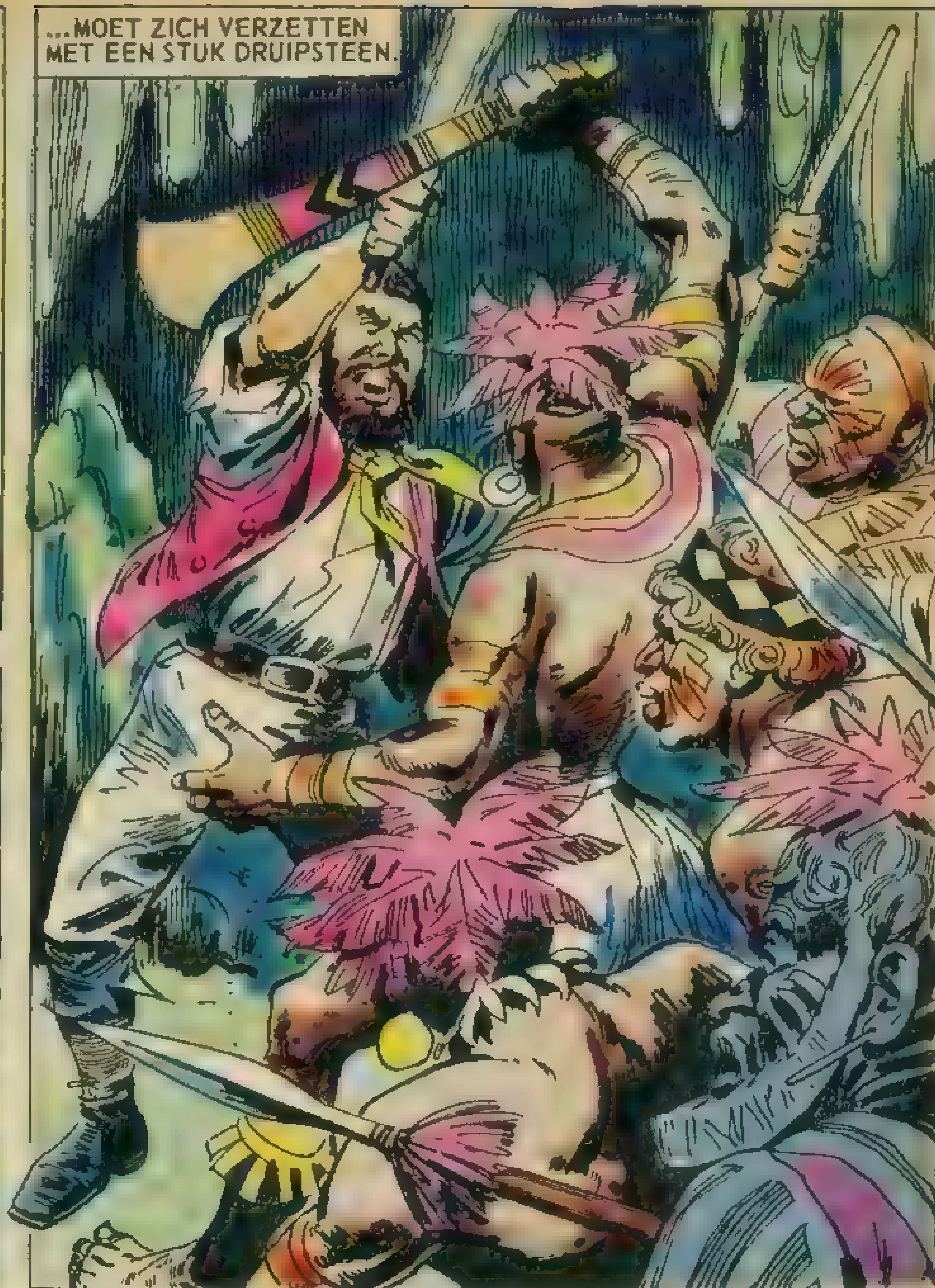

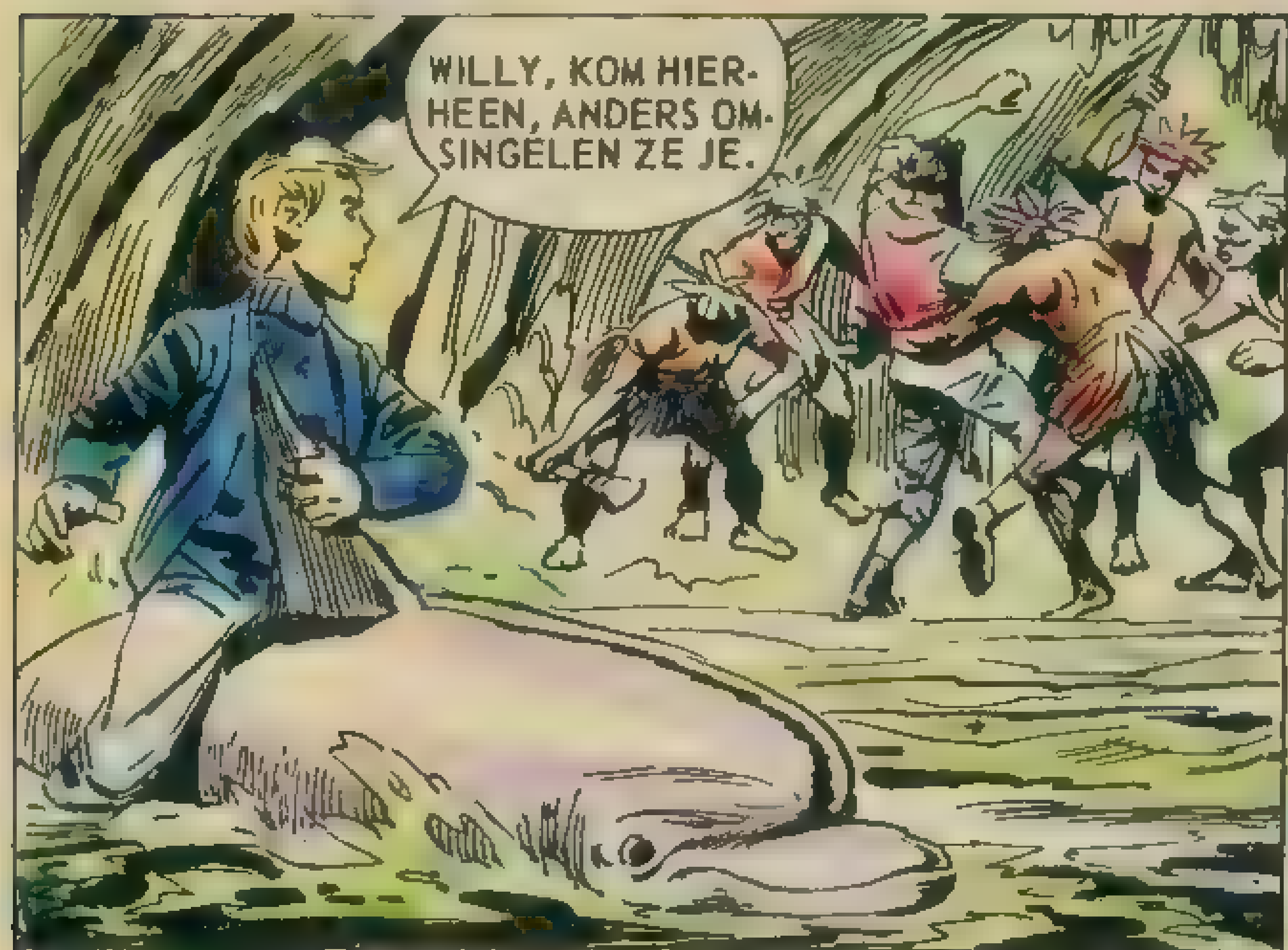
VOLGENDE WEEK: DEEL 2

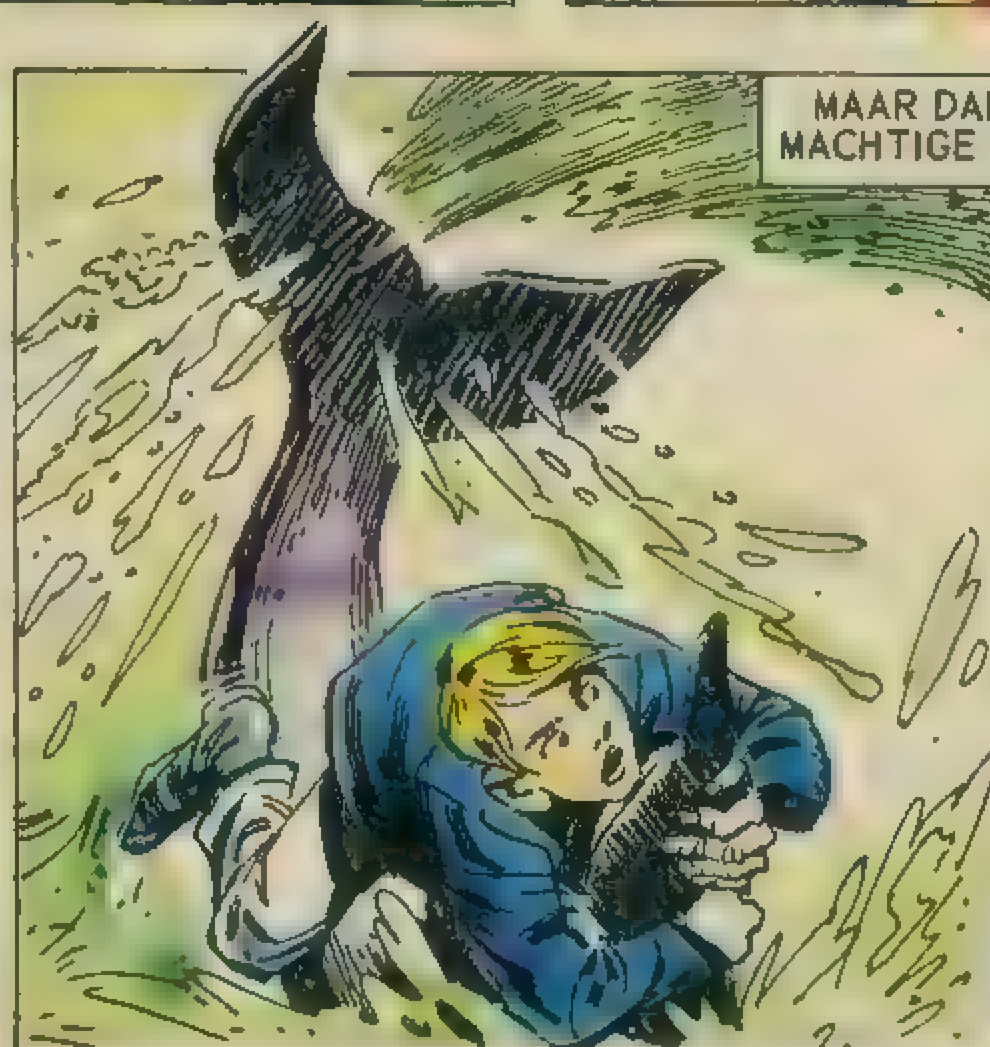
JAN EN WILLY WORDEN IN EEN STELSEL VAN ONDERAARDSE GROTTEN ACHTERVOLGD DOOR DE WOESTE WATCHITI'S. PLOTSELING KOMEN ZE TE STAAN VOOR EEN STUK ONDERAARDSE ZEE. WILLY ROEPT PELORUS JACK TE HULP. JAN WEET DE DOLFIJN TE BEREIKEN, MAAR WILLY...

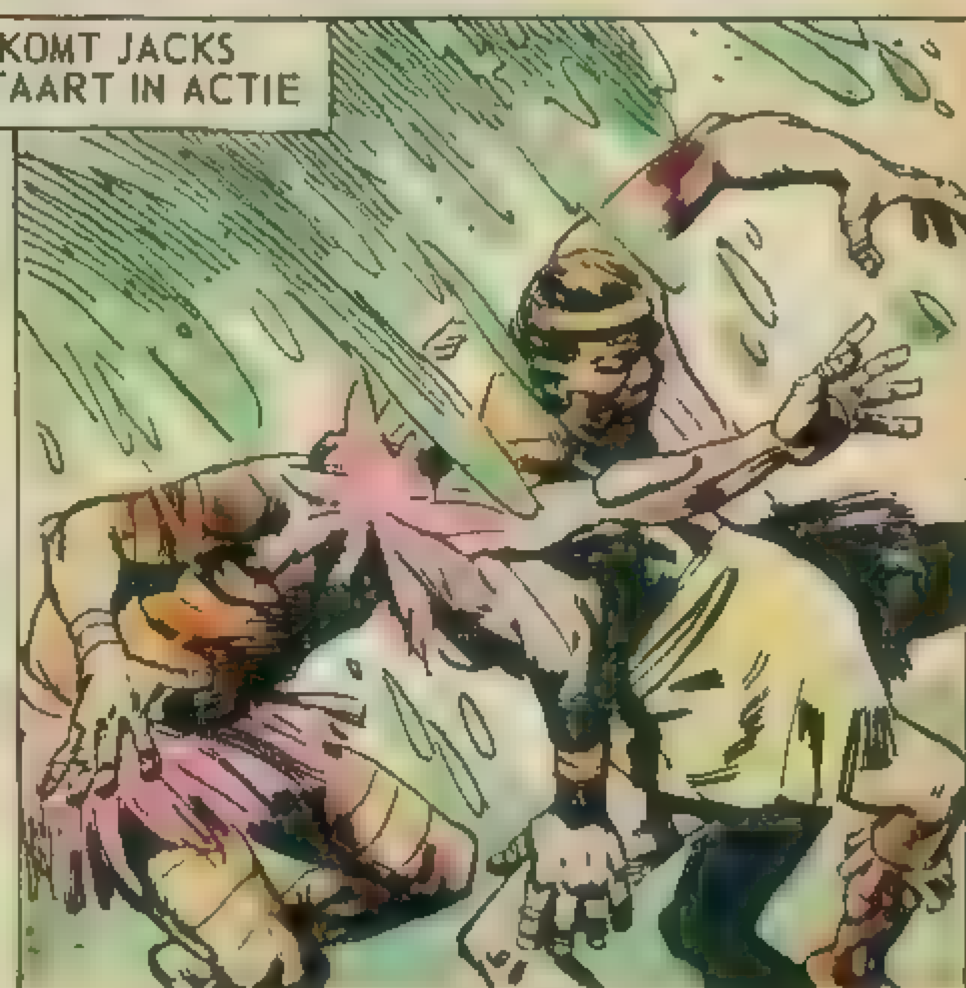

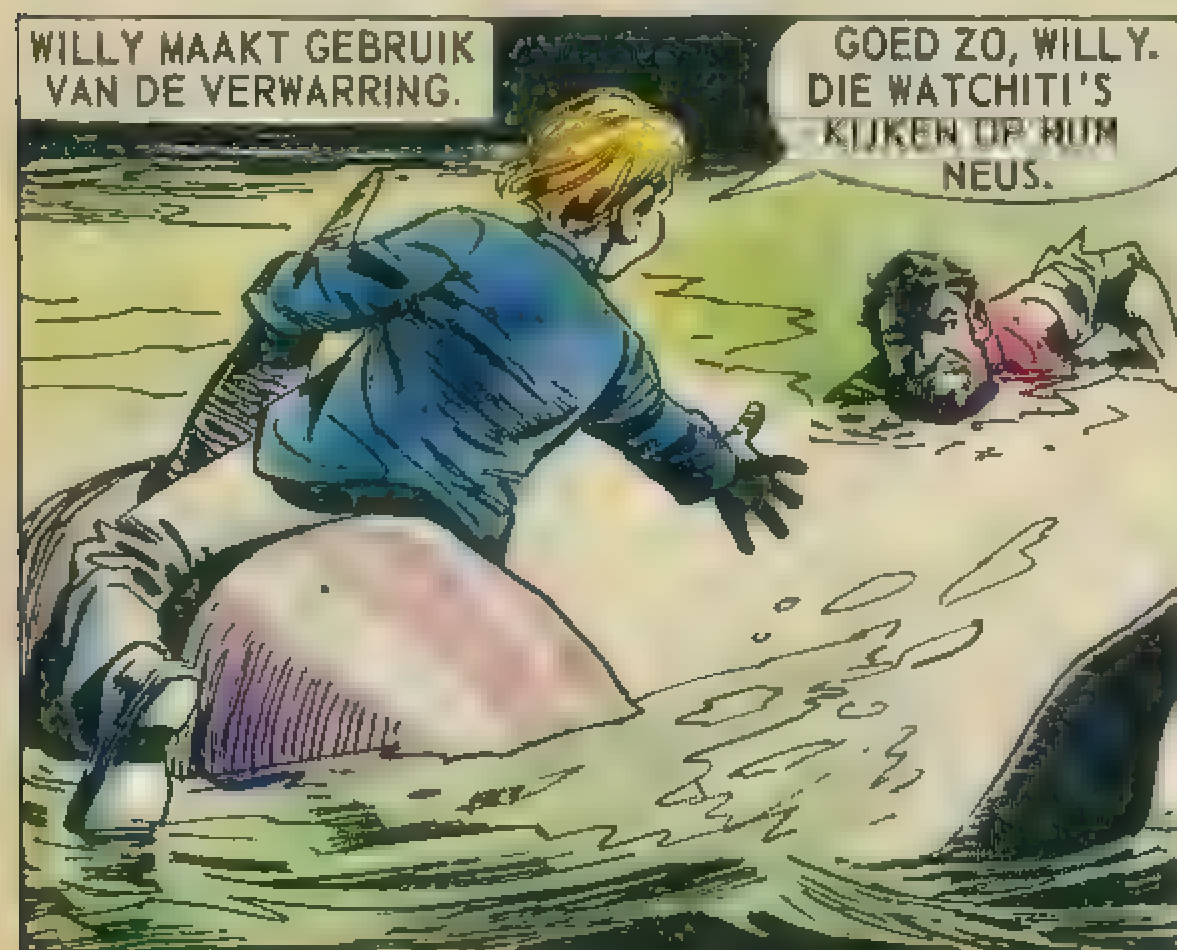

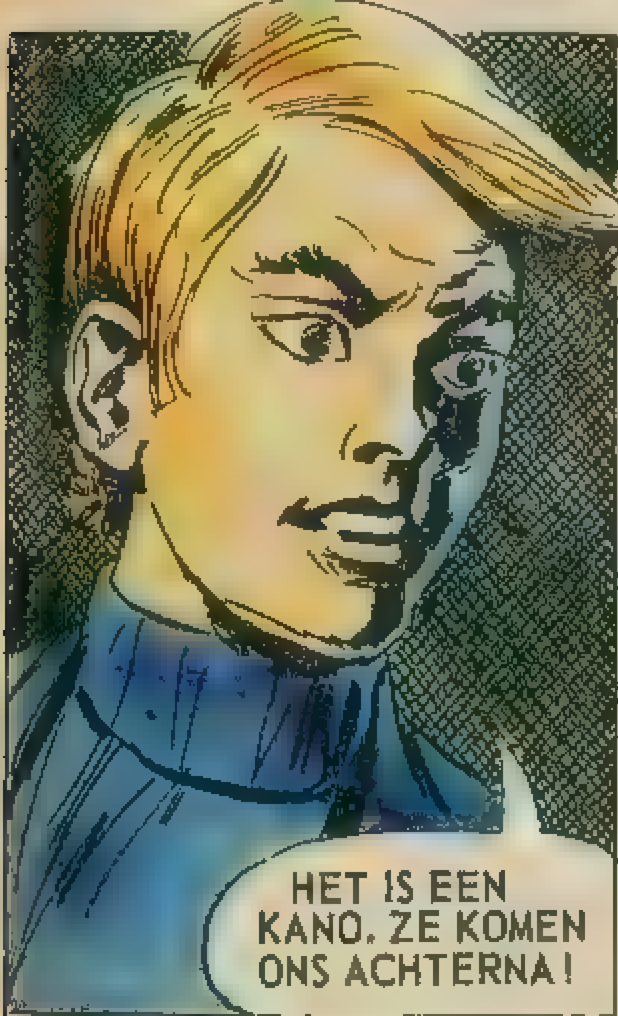

MOOI ZO,
ZE GAAN ER
VANDOOR.

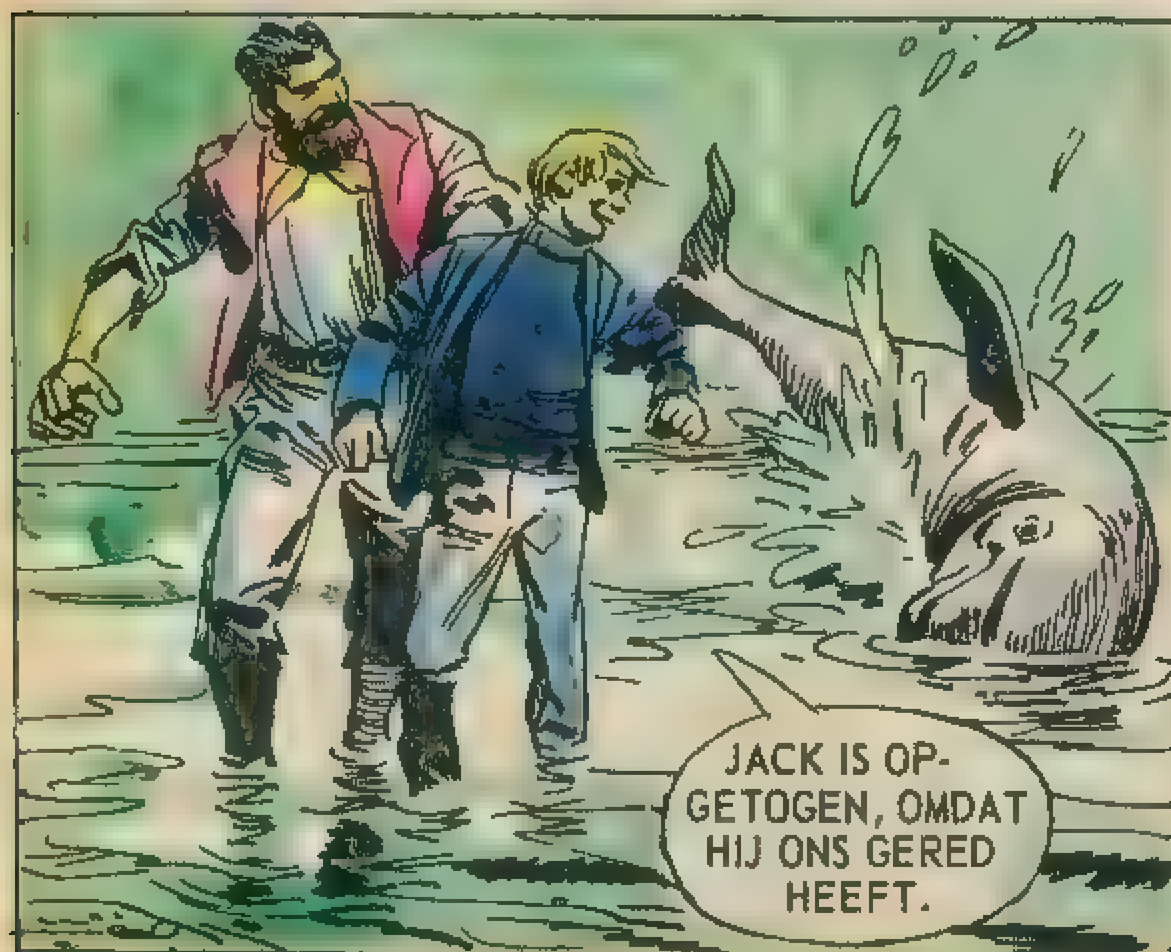

WIJ TWEEËN
ZIJN TE ZWAAR
VOOR JACK.
DE WATCHITI'S
KOMEN TERUG, HET
LIJKT OF ZE IETS
GROOTS MEESJOUWEN.

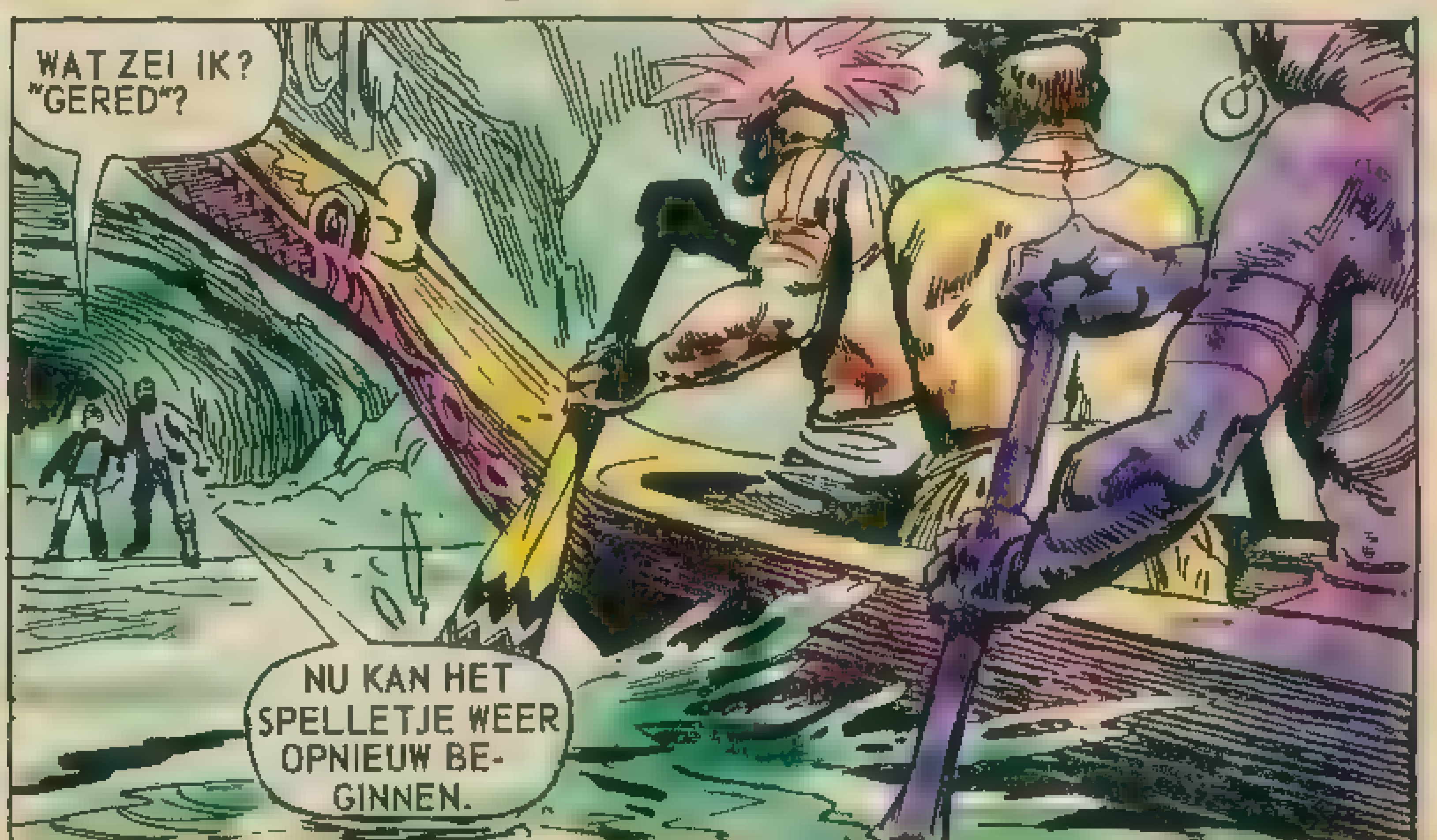

HET IS EEN
KANO. ZE KOMEN
ONS ACHTERNA!

ONDER OPGEWONDEN KRETEN
LATEN ZE DE BOOT TE WATER.

DAT GAAT SNEL,
ZEG. ZE ZIJN ZO
BIJ ONS.

HEE, IK
VOEL GROND ONDER
MIJN VOETEN. DAT
IS BOFFEN!

JACK IS OP-
GETOGEN, OMDAT
HIJ ONS GERED
HEEFT.

WAT ZEI IK?
"GERED"?
NU KAN HET
SPELLETJE WEER
OPNIEUW BE-
GINNEN.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

BILLIE HEEFT WEER NIET VEEL GOEDS IN DE ZIN. HIJ VULT ZIJN WATERPISTOOL MET INKT!

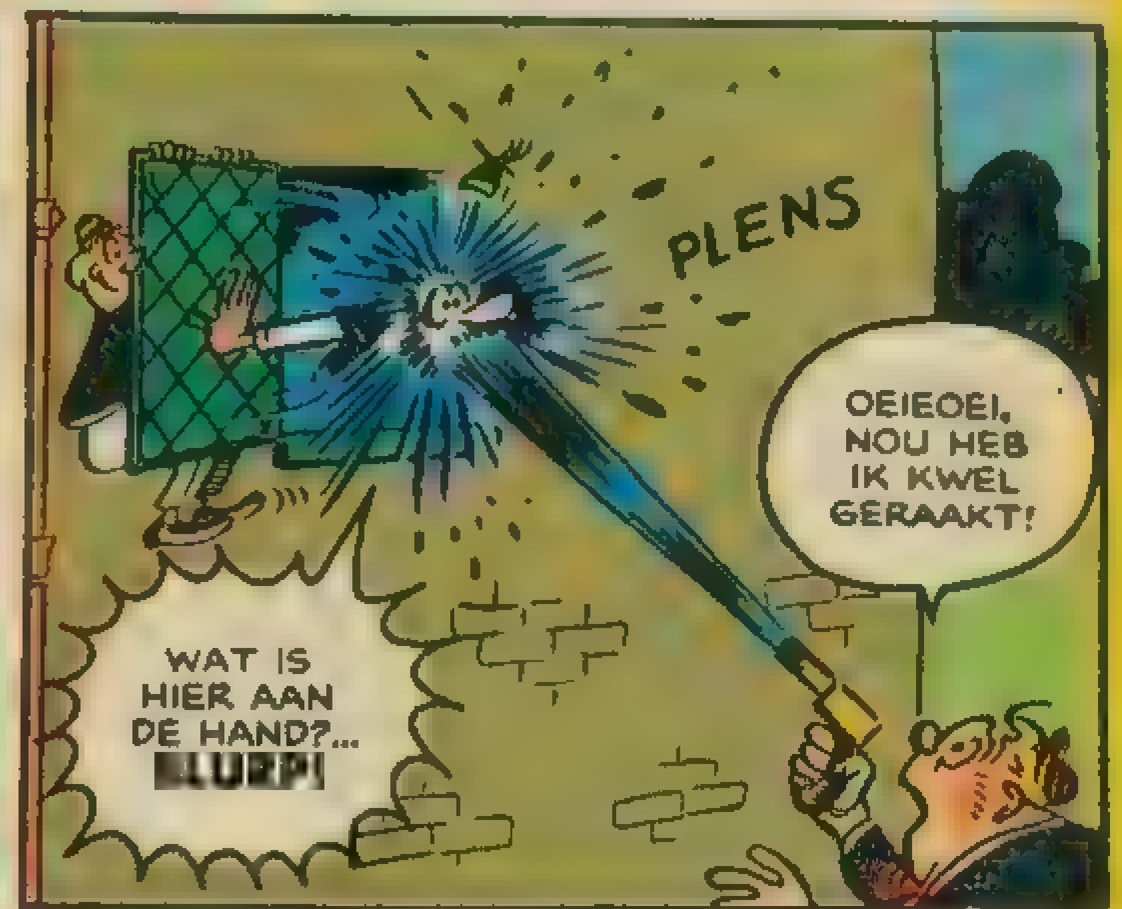

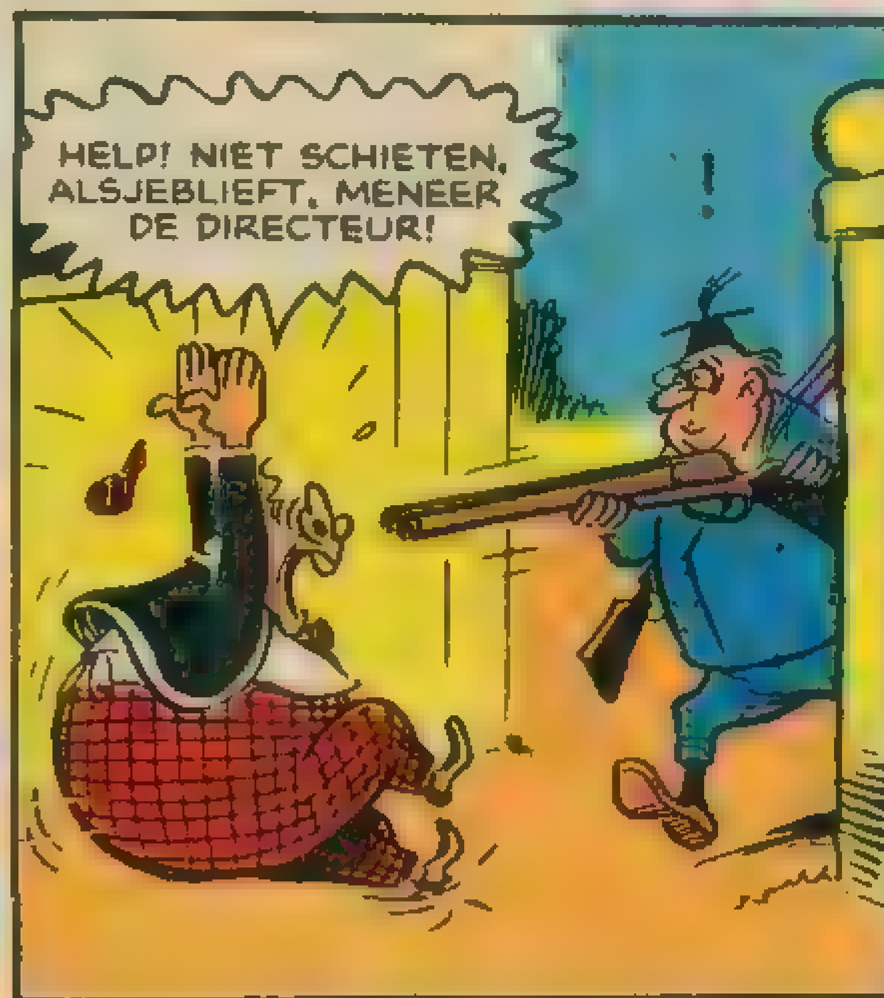

OEI! HET GAAT AF!
BANG
KLIK!

EN MENEER KWELS BARET GAAT OOK AF...
DOMOOR, MIJN HAAR SCHROEIT WEG.

O, DAT GAAT WEL OVER. HET BEGINT JUIST TE REGENEN.
SISSS

DE DIRECTEUR EN BARON VAN HAGHELSCHODT WORDEN OOK DOOR DE REGEN OVERVALLEN.
VLUG, DAAR IS EEN SOORT SCHUILHUT.

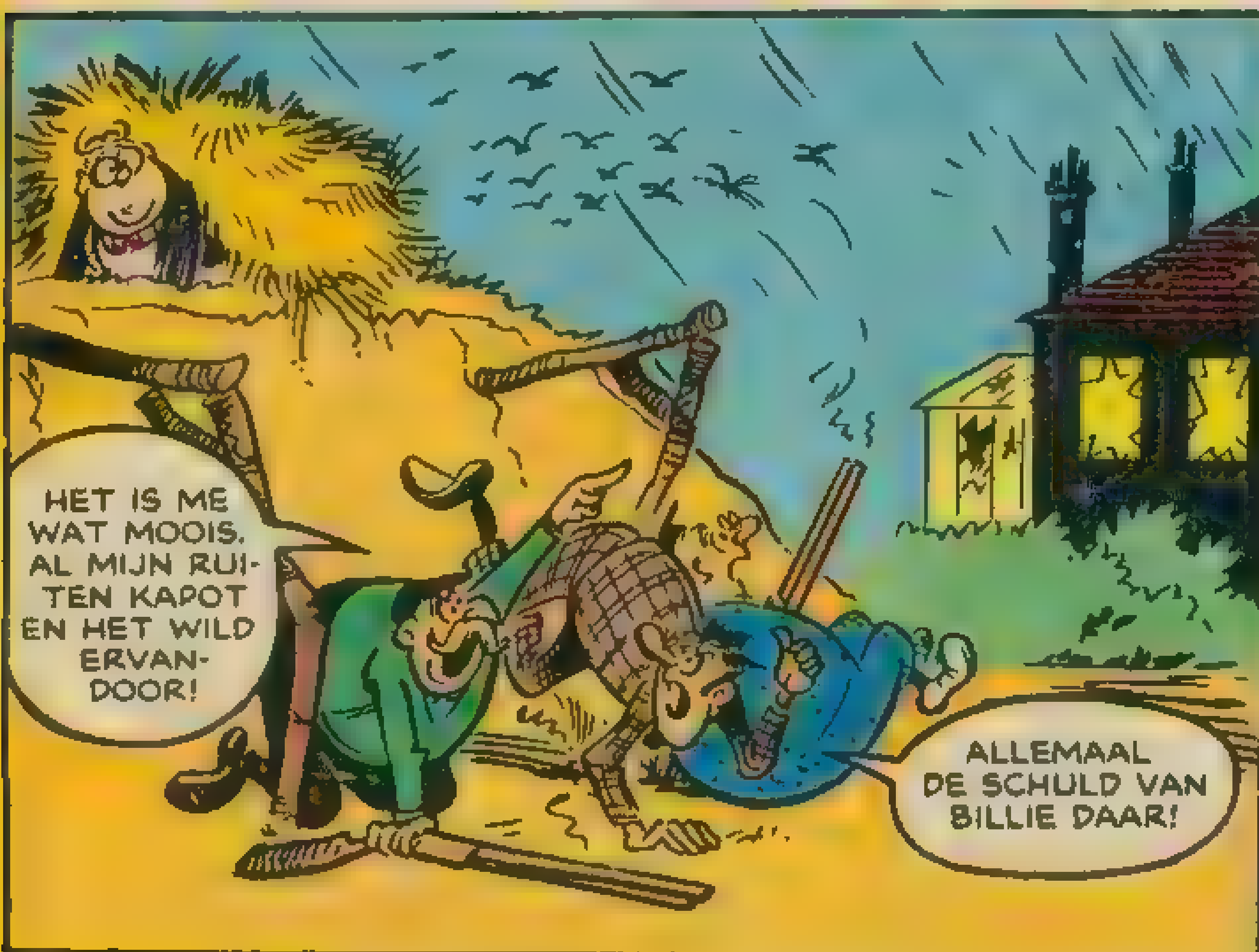

HIER STAAN WE KEURIG DROOG.

WAT EEN MOOIE HOOP STRO. DAAR KAN IK ME FIJN ONDER VER-BERGEN.

HAHA, HIER VINDT KWEL ME NA-TUURLIJK NOOIT.
HET DAK BEGINT TE LEKKEN.
NEE, HET DAK IS WEG!

WAAR IS DIE DIKZAK NU GEBLEVEN?

TRIP
BANG
BANG

HET IS ME WAT MOOIS. AL MIJN RUI-TEN KAPOT EN HET WILD ERVAN-DOOR!
ALLEMAAL DE SCHULD VAN BILLIE DAAR!

HELP! AU! WAT IS JAGEN TOCH EEN GEMENE SPORT!
JACHT-GEBIED

FOTO'S: JAN KERKLAAN

SPRINTO

In het programma dat verspreid werd tijdens de sprintwedstrijden voor motoren op 30 september jongstleden op het Zandvoortse circuit, schreef de heer N. André de la Porte, voorzitter van de Wegracegroep '65: „De sprinters zijn lijnrechte afstammelingen van de ridders uit de tijd van de roemruchte koning Arthur. Deze ridders lieten hun zwaarden en lansen kletteren, als ze tijdens de stokoude toernooien knokten om de hoogste eer. Dit wapengekletter heeft nu plaatsgemaakt voor de daverende klappen van hoog gecomprimeerde snelheidsprojectielen." Daar zijn we het helemaal mee eens. De daverende klappen waren niet van de lucht en pleegden voortdurend aanslagen op onze gehoorgangen. We zijn er bovendien van overtuigd dat sprinters op de motor iets in hun bloed hebben van die vechtridders die voor niets en niemand bang waren.

In het officiële reglement wordt het sprinten aldus omschreven: Een evenement waarbij de deelnemer in staat wordt gesteld te tonen wat het acceleratievermogen van zijn machine is, gemeten over vierhonderd meter met staande start en draaiende motor. Dit is allemaal niet zo eenvoudig als het lijkt, want een gewone motor heeft meestal niet genoeg paardekrachten en is er niet op gebouwd om records te breken. De oplossing is dus een speciale machine bouwen, die je zoveel mogelijk voorsprong geeft op je concurrenten. De bekende sprinters (vooral de Engelsen) bouwen daarom vaak zelf hun motor en je moet niet gek opkijken als die bouwsels een wat vreemde vorm hebben, bijvoorbeeld heel langwerpig, om te zorgen dat het voorwiel niet van de grond schiet. En dan krijgen die sprintmotoren geen gewone benzine te drinken,

1. Phil Manzano aan de start met zijn Torquemada I 500 cc. Manzano en Allen rijden op Torquemada's, opgevoerde Triumphmachines.
2. Chr. Bekkenkamp uit Assen in actie op zijn Maico 350 cc. De rook komt niet van de motor, maar van de achterband, die na enkele sprints versleten is.
3. Er wordt ook gesprint met zijspanmachines. Hier de motor van Anthony Brown. Op de achtergrond de machine van Arthur Breese, een J.A.P. 500 cc.
4. Martin Roberts begon te sprinten op een normale Triumphmachine. Later heeft hij het frame verbouwd en een sprintachterband gemonteerd. Zijn persoonlijk record: 10,67 seconde (135,68 kilometer per uur).
5. Dit is Jack Terry op een 750-cc-Triumph. Terry deed al in geweldig veel wedstrijden mee en is specialist op het gebied van Triumphmachines.
6. Dave Lecocq op zijn Drag Waye (1300 cc), bijgenaamd Het vliegende bed, omstuwd door bewonderaars en vakbroeders. De langwerpige vorm dient om te voorkomen dat het voorwiel de lucht ingaat.

ALS DE PK'S LOSBARSTEN...

GEWELD!

maar methanol of nitromethaan (een soort alcohol, vermengd met buskruit.) Op die monsters schieten de sprinters slippend en rokend over de baan.

Het sprinten met motoren is hier pas bekend sinds 1965, het jaar waarin de Wegracegroep '65 werd opgericht. Deze Wegracegroep organiseert regelmatig sprintwedstrijden en nodigde dit jaar ook twintig Engelse cracks uit. Beroemdste van de Engelse sprinters is George Brown geweest, die nu met de wedstrijdsport is opgehouden. Hij behaalde minstens tien wereld- en zo'n twintig nationale records. Zijn motor was een „Super Nero" Vincent 1000 cc. De 1300-cc-versie ervan wordt bereden door zijn zoon Anthony. Een andere beroemdheid is Alf Hagon, op het ogenblik topman met zijn wereldrecord van 9,6 seconden over de vierhonderd meter (een snelheid, bijna gelijk aan een vrije val!). Van de Nederlandse sprinters was J. Maas uit Gemert in 1966 met zijn B.S.A. Spitfire snelste man; hij liet toen een tijd van 14,7 seconde afdrukken.

Bij sprintwedstrijden komt elke deelnemer meermalen aan de streep. Voor de einduitslag geldt de snelste van de genoteerde tijden. De gemaakte tijden worden tot op een honderdste seconde nauwkeurig vastgelegd met een zogenaamde SPRINTOMETER. Ze betreffen alleen de tijd die de motor nodig heeft om de vierhonderd meter af te leggen (niet de reactietijd van de rijder na het geven van het startsein). Hoe het bij zo'n sprintwedstrijd toegaat, laten de foto's op deze bladzijden je zien.

3

5

6

4

Een zekere Potter stookt de Indianen op met vuurwater. De jonge kolonist Brett MacDonald probeert hier iets aan te doen. Te Vincennes is juist een vergadering van stamhoofden.

BLINDE HAAT VOERT DE MENSEN OP DWAALWEGEN EN DOET ONZE ZAAK GEEN GOED. DRAAG HET GELAAT VAN DEZE MAN IN UW HART. IK GELOOF DAT HIJ ONZE VRIEND IS.

INTUSSEN...

VERMIJD MOEILIJKHEDEN, MACDONALD. POTTER HEEFT DE GOUVERNEUR MEE EN WIL NIET DAT ER EEN SPAAK IN HET WIEL GESTOKEN WORDT.

MAAR WE KUNNEN TOCH NIET WERKELOOS TOEZIEN? DEZE MANNEN ZIJN EEN GEVAAR VOOR DE VREDE IN DE GRENSGEBIEDEN. DOE JE MEE, ASHLEY?

IK ZAL DOEN WAT IK KAN. IK ZOU POTTER GRAAG IN ZIJN EIGEN WHISKY KOPJE-ONDER DUWEN. MAAR HIER IN VINCENNES IS DE GOUVERNEUR DE BAAS EN IK HEB ZIJN ORDERS UIT TE VOEREN.

ZE STAAN NOG STEEDS TE SMOEZEN. ASHLEY DOET MET HEN MEE, WAT IK U ZEG, GENERAAL.

MAAK JE GEEN ZORGEN OVER ASHLEY, BESTE POTTER, EN NOG MINDER OVER MACDONALD. IK HEB HEM GESPROKEN. HIJ IS EEN IDEALIST EN EEN HEETHOOFD.

ZULKE MENSEN KUNNEN LASTIG ZIJN.

DAT WEET IK, MAAR ZE SCHIJNEN ER TE MOETEN ZIJN. IK HOU HEM IN DE GATEN. LATEN WE NU AAN DE VERGADERING VAN MORGEN DENKEN. WAT ZEGGEN JE AGENTEN?

DE MEESTE STAMHOOFDEN GAAN AKKOORD, ALLEEN DE SHAWNEES EN DE OTTAWA'S NIET. ZE ZIJN AL EENS VERDREVEN VAN HUN JACHTGRONDEN. ZE VOELEN ER NIET VOOR, OM NOG EENS HUN GEBIED TE MOETEN AFSTAAN.

WE MAKEN CONTRACTEN OP VOOR DE GOEDWILLENDEN. DE ANDEREN VOLGEN DAN VANZELF.

IK GELOOF, DAT U ER GOED AAN DOET, DE STRIJDKRACHTEN GEREED TE HOUDEN, GENERAAL. HUN INGRIJPEN ZOU WELEENS GEWENST KUNNEN ZIJN.

ALS HET LUKT MET UW ORGANISATIE EN DE MIJNE, WORDEN WIJ SAMEN DE ALLEENHEERSERS VAN DIT GRONDGEBIED. MIJN MACHT ZAL DAN GROTER ZIJN DAN DIE VAN HARRISON...

DE VOLGENDE DAG...

HET SPEL KAN BEGINNEN. DAAR KOMT HARRISON!

KEN JE DIE OUDE INDIAAN, DIE NAAST POTTER ZIT? ZE SCHIJNEN OUDE VRIENDEN TE ZIJN.

DAT IS HET OPPERHOOFD VAN DE WYANDOTS. GEEN WONDER DAT ZE VRIENDEN ZIJN. ZE ZIJN AAN ELKAAR GEWAAGD!

3

GROTE RIVIER

DE VERGADERING IS BEGONNEN. HET ZAL NIET DE LAATSTE ZIJN IN DE LANGDURIGE TWIST TUSSEN BLANK EN ROOD. DE TOESPRAAK VAN DE GOUVERNEUR IS ZOALS GEWOONLIJK RIJK AAN MOOIE WOORDEN.

EEN INSTEMMEND GEMURMEL STIJGT OP. DAN VERHEFT ZICH EEN HELDERE STEM

De schatten van de farao

DOOR JANET NEAVLES
ILLUSTRATIES R. v. GIFFEN

KORTE INHOUD: Kamosi's broer Raneb is gearresteerd op beschuldiging van plundering van de graftombe van farao Tothmes. Kamosi, Baki en Neferoe proberen de werkelijke dieven te ontmaskeren en Ranebs onschuld te bewijzen. Kamosi wordt boodschappenjongen bij de goudsmid Sekmen, bij wie ook de verdachte Nubiër Wah werkt. Hij is erbij als Sekmen Wah naar een zekere Belzar stuurt. De kinderen gaan naar Belzars huis, waar Belzar, Sekmen, Wah en een onbekende bijeen zijn. Ze ontdekken dat deze mannen bij de diefstallen betrokken zijn. Helaas worden de kinderen betrapt en moeten vluchten. De volgende dag stuurt Sekmen Kamosi met een boodschap naar Belzar.

HOOFDSTUK VIII

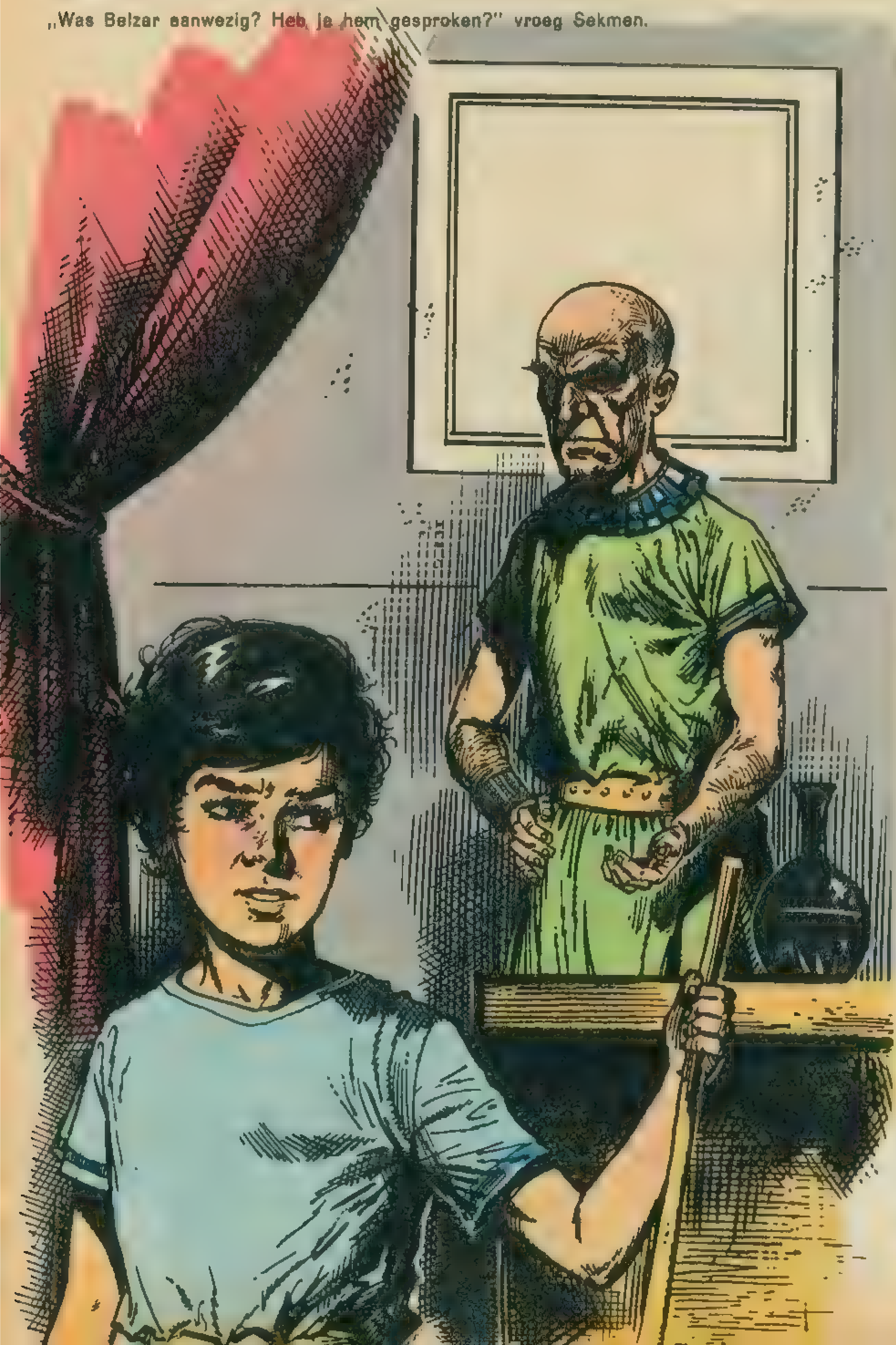
HET BORSTSTUK VAN TOTHMES

Baki en Neferoe stonden halverwege de volgende straat te wachten. Toen Kamosi naar hen toe rende, liepen ze hem vlug tegemoet. „Wat is er aan de hand, Kamosi?" vroeg Baki. „Vertel eens gauw wat er gebeurd is."

Bijna over zijn eigen woorden struikelend vertelde Kamosi over de boodschap van Sekmen aan Belzar en hij liet zijn vriend en vriendinnetje het antwoord van de Babyloniër zien.

„Twee uur na zonsondergang," zei Baki. „Ik denk dat jij dus wel in de winkel zult blijven, hè?"

„Was Belzar aanwezig? Heb je hem gesproken?" vroeg Sekmen.

De jongen knikte. „O ja, ik zal proberen er nog te zijn als Wah de juwelen brengt. Zeg tegen je moeder dat ik vanavond lang moet werken. Jullie hoeven dus niet op mij te wachten."

„Ik zou er ook best bij willen zijn," zei Baki peinzend. „Maar ik weet nog niet of ik het voor elkaar zal kunnen krijgen, Kamosi. Als moeder vanavond thuisblijft, zal het me moeite kosten om weg te komen."

„Ze gaat niet weg," vertelde Neferoe. „En ik weet wel zeker dat het je niet gemakkelijk zal lukken weg te komen. Ik had een verschrikkelijke middag, omdat ze vindt dat we veel te veel van huis weg zijn. En als je het mij vraagt," ging Neferoe door, terwijl ze naar de lucht keek, „geloof ik dat we er verstandig aan zouden doen nu maar naar huis te gaan."

De drie kinderen liepen langzaam door.

„Wel, als ik kan, kom ik beslist," beloofde Baki. „Maar als ik niet kan, moet jij proberen ons op de hoogte te houden."

„Natuurlijk," beloofde Kamosi. „Maar ik denk toch dat je moet wachten tot ik klaar ben in de winkel. Dan kom ik zo gauw mogelijk naar huis."

„Zeg, Kamosi," zei Neferoe opeens, „geloof je niet dat het allemaal een beetje te veel gaat worden voor ons? Geloof je niet dat het verstandiger zou zijn de autoriteiten in te schakelen?"

„Dat heb ik al geprobeerd," zei Kamosi. „Ik was vanmorgen te laat op mijn werk, omdat ik eerst naar het paleis ben gegaan om te vertellen waar wij achter zijn gekomen. Maar er was geen mens die naar mij wilde luisteren. Ik heb ook nog geprobeerd contact te zoeken met Khonsoe en Sabni. Ik dacht: als ik hun alles vertel, zullen zij wel een manier weten om het onder de aandacht van de autoriteiten te brengen. Maar ze waren er niet. Ze zouden de hele dag wegblijven."

„Als vader maar thuis was, dan zou hij iets voor je kunnen doen," zei Neferoe op spijtige toon. „De wachten zouden het niet wagen hem onverrichter zake weg te sturen."

„Ja, dat is zo," zei Baki. „Maar hij is morgenavond weer thuis en dan kunnen we hem gelukkig alles vertellen."

Baki en Neferoe namen afscheid van hun vriend en begaven zich op weg naar huis. Kamosi sloeg een andere richting in en liep langzaam terug naar de Straat der goudsmeden.

Hij verwachtte niet anders dan dat Sekmen woedend zou zijn, omdat hij niet snel genoeg terug was gekomen. Het gepraat met Baki en Neferoe had eigenlijk te veel tijd gekost. Maar de winkelier scheen te nieuwsgierig te zijn naar het antwoord van Belzar om boos te worden.

„Was Belzar aanwezig? Heb je hem

gesproken?" vroeg Sekmen meteen toen Kamosi de winkel binnenkwam.

„Ja," antwoordde Kamosi. „Ik heb hem de boodschap gegeven en hij gaf me een antwoord mee voor u." Kamosi overhandigde Sekmen het schrijfblad.

Sekmen graaide de boodschap bijna uit Kamosi's handen, las hem en maakte toen een grommend geluid, dat een uiting van zijn tevredenheid scheen te zijn.

„Wel, dat is dan dat. Vooruit, jongen, we gaan nu de laatste partij amuletten afmaken en dan is het voor vandaag gebeurd." De winkelier zuchtte. „Ik had eigenlijk gehoopt dat we vandaag nog een partij klaar zouden krijgen. Amon weet dat we alles zullen verkopen wat we hebben en dat we zelfs nog veel meer zouden kunnen verkopen. Maar ja, dat is nu eenmaal de moeilijkheid met een knecht zonder ervaring: alles duurt tweemaal zo lang als normaal."

„Het kan me niks schelen om nog een beetje door te werken," stelde Kamosi voor. „Niemand zit op me te wachten. Ik kan net zo lang blijven als u wilt."

Met spanning wachtte Kamosi op het antwoord. O, als hij die Sekmen maar zo ver kon krijgen dat ze nog met een nieuwe partij zouden beginnen! Dan zou hij er nog zijn wanneer Wah en Belzar met de juwelen kwamen.

Sekmen bekeek Kamosi met koele blik, alsof de jongen een vreemd voorstel had gedaan. „Dat is helemaal niet nodig. We kunnen de rest best morgen doen, hoor!"

„Maar ik vind het echt niet erg," protesteerde Kamosi.

„Ik zeg je nogmaals: het is niet nodig."

„Maar u zei dat u niet tevreden was over het aantal scarabeeën, dat we vandaag hebben gemaakt. En ik wilde graag nog wat werken, omdat ik vanmorgen te laat ben gekomen„ Ik wilde het zo proberen goed te maken."

„Jongen, zit niet te zeuren," zei Sekmen scherp. „Als ik zeg dat het niet hoeft vanavond, dan hoeft het niet. Ik heb andere plannen voor vanavond en daarbij heb ik jou niet nodig. Je moet zelf maar voor je avondeten zorgen. En denk erom dat je morgenochtend op tijd hier bent."

Sekmen boog zich over de laatste scarabee van die dag. „Deze kan ik zelf wel afmaken. Het lijkt me beter dat jij vast begint de winkel schoon te maken."

Kamosi begon vol ijver aan zijn taak. Hij probeerde er zo lang mogelijk over te doen. Af en toe keek hij door de deuropening naar buiten, naar de donker wordende hemel. Wist hij nou nog maar een werkje te bedenken dat hem zo lang zou ophouden tot Wah en Belzar arriveerden.

„Ben je nu nog bezig?" klonk de stem van Sekmen achter Kamosi.

De jongen keek achterom. Sekmen was blijkbaar klaar met zijn laatste scarabee en nu stond hij met scherpe blik naar zijn jonge knecht te kijken. Was het verbeelding of keek Sekmen werkelijk achterdochtig?

„Ik ben bijna klaar," zei Kamosi. „Maar als u weg moet, wil ik dadelijk de winkel wel voor u sluiten, hoor."

Zodra hij het had gezegd, wist hij dat het fout was geweest. Nu was hij er zeker van dat Sekmen hem achterdochtig aankeek.

Bars zei de winkelier: „Als ik je nodig heb, ben je er nooit en als ik je niet om me heen wil hebben, ben je er wel. Schiet alsjeblieft op, jongen, ik wil eten. Je denkt toch niet dat ik van plan ben jou hier alleen te laten? Je wilt zeker proberen iets te gappen, hè? Ga nu naar huis of weet ik waarnaar toe. En nogmaals: zorg ervoor dat je morgenochtend op tijd aanwezig bent."

Kamosi voelde hoe hij een kleur kreeg van boosheid en schaamte. Maar als hij zou antwoorden, zou Sekmen hem er beslist uit gooien en zeggen dat hij de volgende dag niet terug hoefde te komen. Raneb zou er niet mee gebaat zijn als hij ruzie kreeg met Sekmen. Hij moest maar doen wat de winkelier zei.

Kamosi knikte zwijgend en verliet de winkel. Mismoedig bedacht hij dat hij een prachtige kans had gemist.

Gelukkig veronderstelde Sekmen dat hij iets wilde stelen uit zijn zaak, bedacht Kamosi opgelucht. Hoewel het natuurlijk ook niet leuk was wanneer de winkelier dacht dat hij een dief was, was het toch stukken beter dan dat Sekmen een vermoeden zou hebben van de werkelijke reden waarom Kamosi zo in de winkel bleef dralen.

Langzaam liep Kamosi de straat uit, maar toen hij de hoek om was, bleef hij staan. Sekmen had hem nu wel uit de winkel gejaagd, maar daarom behoefde hij nog niet uit de buurt van de zaak te verdwijnen! Het zou misschien wel erg nuttig zijn als hij nog een poosje bleef rondhangen.

De schemering was overgegaan in duisternis. Kamosi keek in de richting van het steegje, waar hij de eerste keer had zitten wachten, toen hij een bezoek aan de Straat der goudsmeden bracht. Het was nu zo donker, dat hij zich best in dat steegje kon ophouden zonder door iemand gezien te worden. En van die plaats af zou hij de straat en de winkel wél in de gaten kunnen houden.

Vlug liep Kamosi de straat over en verstopte zich in het steegje. Hij besloot er maar bij te gaan zitten. Er gebeurde een hele tijd niets. Zijn gedachten gingen terug naar de eerste keer, toen hij daar ook zo had gezeten. Wat was hij toen geschrokken van Mmyoe, die ongemerkt tegen zijn been was gekropen. En door die kleine Mmyoe had hij Neferoe en Baki leren kennen. Neferoe en Baki, die zulke goede vrienden van hem waren geworden.

Baki had hem beloofd dat hij vanavond zou komen als hij zijn huis zou kunnen verlaten. Maar het was al laat. Ze moesten reeds een hele tijd klaar zijn met hun maaltijd en Baki was er nog steeds niet. Waarschijnlijk had zijn moeder hem geen toestemming gegeven.

Zouden Khonsoe en Sabni al terug zijn van hun tocht met de koningin? Als zij morgen dienst hadden, had hij misschien gelegenheid even met ze te praten. Dan kon hij ze vertellen dat Wah zich verborg in het huis van Belzar en dat de juwelen naar de winkel van Sekmen waren gebracht. O ja, dan zou hij natuurlijk ook vertellen dat ze van plan waren de tombe nogmaals te beroven. Wanneer zouden ze hun volgende poging tot diefstal gaan ondernemen, vroeg Kamosi zich af. En hoe zou hij achter de datum kunnen komen? Het was beslist een groot probleem.

De gedachten van de jongen dwaalden af naar zijn broer Raneb. Hoe zou het met Raneb in de gevangenis gaan? Al die tijd hadden ze geen contact gehad. En nu restten er nog maar twee dagen tot de zaak voor zou komen.

„Raneb, beste broer," zei Kamosi bij zichzelf. „Ik weet niet hoe ik het klaar moet spelen: niemand wil naar me luisteren, maar toch zweer ik je bij het leven van koningin Hatsjepsoet dat ik je op de een of andere manier vrij krijg."

Opeens was de jongen weer een en al aandacht. Hij had iets gehoord verderop in de straat. Het leek of iemand zacht kwam aanlopen. Je zou bijna zeggen, aan kwam sluipen. Kamosi probeerde zich zo klein mogelijk te maken in de donkere schaduw van de muur. Heel voorzichtig loerde hij met ingehouden adem naar de door de maan verlichte straat.

Daar kwamen Belzar en Wah langzaam en omzichtig aanlopen! De Nubiër droeg een kleine rieten mand van het model dat in de regel werd gebruikt om graan, druiven of andere artikelen van de markt naar huis te vervoeren. De mand was afgedekt met een linnen doek.

Opgewonden keek Kamosi naar de mand. Hij wist wel zeker dat die eenvoudige mand, waarin anders een dienstmeisje haar boodschappen droeg, op dit moment de kostbare schatten bevatte uit de graftombe van farao Tothmes.

Kamosi's handen jeukten gewoon om die mand aan te raken. Hij overwoog zelfs een ogenblik de straat op te rennen en hem uit de handen van Wah te trekken, voordat de Nubiër besefte wat er gebeurde. Maar nee, dat was toch te gevaarlijk. Stel je voor dat het mislukte! Dat ze hem pakten en meenamen in de winkel van Sekmen! Dan zou hij niet alleen de mand

Sekmen graaide met gretige handen door de kostbare schat.

De Schatten van de farao

verspelen, maar zich ook aan de vreselijkste dingen blootstellen.

Met moeite kreeg hij het voor elkaar bewegingloos in het slop te blijven staan. Wah en Belzar liepen hem haast rakelings voorbij. De twee mannen slopen naar de winkel van Sekmen en Belzar klopte zacht aan. De deur ging op een kier open en Sekmen gluurde om het hoekje. Toen opende hij de deur verder en Belzar en Wah glipten naar binnen. Sekmen sloot de deur weer achter hen.

Meteen haastte Kamosi zich naar de andere kant van de straat. Het liefst was hij ook de winkel binnengegaan. Maar de deur zou natuurlijk op slot zitten. Zelfs als de deur niet op slot was, zou hij toch niet onopgemerkt naar binnen kunnen gaan. Maar de ramen waren er ook nog! Hij zou door de ramen kunnen gluren en proberen het gesprek van de mannen af te luisteren. Kamosi sloop naar de linkerkant van de winkel. Opeens was er een zwak licht in de winkel zichtbaar. Kamosi drukte zich tegen de muur aan. Er gebeurde echter niets.

Het raam in de muur diende hoofdzakelijk voor frisse lucht. Het was klein en het zat hoog van de grond om de winkel te beschermen tegen het warme zonlicht en de blikken van voorbijgangers.

Kamosi moest op het uiterste puntje van zijn tenen gaan staan om naar binnen te kijken. De mannen spraken zo zacht, dat Kamosi zijn adem in moest houden om hun woorden te kunnen opvangen.

„Heel goed," zei Sekmen, „dat jullie het gebracht hebben." Hij nam het mandje van Wah en droeg het naar zijn werktafel. Daar zette hij het neer naast de schotellamp. De twee andere mannen liepen achter hem aan.

Sekmen nam de linnen doek weg en draaide de mand om. De hele inhoud kwam op de tafel terecht. Kamosi sperde zijn ogen nog wijder open en zijn hart begon wild te bonzen. Geboeid keek hij naar de juwelen, die in het zwakke schijnsel van de lamp lagen te glinsteren. Sekmen graaide met gretige handen door de kostbare schat en nam de sieraden stuk voor stuk op. Kamosi zag een gouden borststuk bezet met edelstenen, een gouden armband, die schitterend bewerkt was en bezet met juwelen, een fraaie diadeem, een prachtige ring en een dolk met een glanzend handvat van lavaglas.

„Het is jammer dat dit alles vernietigd moet worden," zei Sekmen spijtig. Hij nam het gouden borststuk, bekeek het met liefdevolle blik en legde het toen weer neer op de tafel. Toen haalde hij zijn schouders op: „Als we enig profijt van deze dingen willen hebben, moeten we ze wel smelten en er andere sieraden van maken. Hoe zouden we bijvoorbeeld dit borststuk kunnen verkopen met de inscriptie van farao Tothmes erop?"

„Dus jij smelt alles?" vroeg Belzar.

„Ja, dat hebben we toch afgesproken," antwoordde Sekmen. Hij begon meteen de sieraden stuk voor stuk weer in het mandje te stoppen. „Ik zal proberen of ik er morgen aan kan beginnen."

„Misschien zou je het al vannacht kunnen doen," stelde Belzar voor. „Dat lijkt me eigenlijk veiliger."

Kamosi hield zijn adem in van angst. Hij durfde haast niet naar het antwoord van Sekmen te luisteren. Als hij vannacht al ging smelten, zou Kamosi waarschijnlijk niets meer van de schat kunnen redden.

Sekmen dacht een ogenblik na. „Nee," zei hij tenslotte. „Ik geloof dat het veiliger is wanneer ik het overdag doe. Als iemand merkt dat het vuur bij mij brandt in de nacht en dat ik bij lamplicht zit te werken, zou hij zich weleens kunnen afvragen wat ik aan het uitvoeren ben. Misschien zou men zelfs soldaten op mij afsturen om een onderzoek in te stellen. Maar als ik het overdag doe, zal niemand er iets achter zoeken. Per slot van rekening ben ik goudsmid. Het is nu eenmaal een onderdeel van mijn werk metaal te smelten en er sieraden van te maken."

„En als er nu iemand bij je in de winkel komt, terwijl je bezig bent?" hield Belzar aan.

„Nou, wat dan nog?" Sekmen haalde zijn schouders op. „Dat doet er echt niets toe. Hij zal alleen maar denken dat ik met mijn gewone werk bezig ben. En daar komt nog bij dat de klanten nooit achter in de zaak bij het vuur komen. De enige die er iets van kan zien, is mijn knecht. Maar de knecht die ik op het ogenblik heb, is een stomme, luie nietsnut. Een straatjongen, die niet eens kan lezen. Het borststuk van de farao zal hem echt niets zeggen."

Sekmen stopte nu de laatste juwelen in het mandje en dekte het weer af met de linnen doek. Hij nam het mandje op en keek even nadenkend de winkel rond. Toen stopte hij het onder de tafel bij andere dingen, die hij daar altijd opborg.

Belzar sperde zijn ogen wijd open van verbazing. Hij maakte met zijn handen een gebaar van protest. „Je laat toch zeker die kostbare dingen niet hier!"

„Waarom niet?" Sekmen zond de Babyloniër een hooghartige blik toe. „Ze zijn hier veiliger dan waar ook! En het is bovendien maar voor één nacht!"

Kamosi begon pijn in zijn armen en benen te krijgen door de lastige houding die hij moest aannemen om door het raam te kunnen kijken. Juist toen hij dacht dat hij nu wel alles gehoord en gezien had wat er te horen en te zien viel en dat hij nu eindelijk zijn lastige post kon verlaten, voordat Belzar en Wah weg zouden gaan, begon Sekmen weer te praten.

„En vertel eens, hoe is het met onze partner?" vroeg de winkelier zacht. „Hebben jullie hem nog gezien?"

De vierde man! De onbekende met de mantel! Kamosi rekte zich weer zoveel mogelijk uit om het antwoord van Belzar vooral niet te missen.

„Hij is de hele dag weg geweest," antwoordde de Babyloniër. „Maar hij heeft een boodschap gestuurd, dat hij ons aan de andere kant van de rivier zal ontmoeten tijdens de viering in de tempel. Dat is dus overmorgen. Hij zal ons dan instructies geven voor onze volgende poging."

„Onze laatste," zei Wah zacht.

Kamosi's hart barstte bijna van vreugde. Hoera, overmorgen tijdens de feestelijke bijeenkomst in de tempel, zou de onbekende in de mantel vertellen wanneer de volgende en laatste beroving van de graftombe van de farao zou plaatshebben.

Sekmen knikte. „Ja, onze laatste," stemde hij toe. „Maar we zullen zorgen dat het tevens onze beste wordt. We moeten een zeer goede slag slaan."

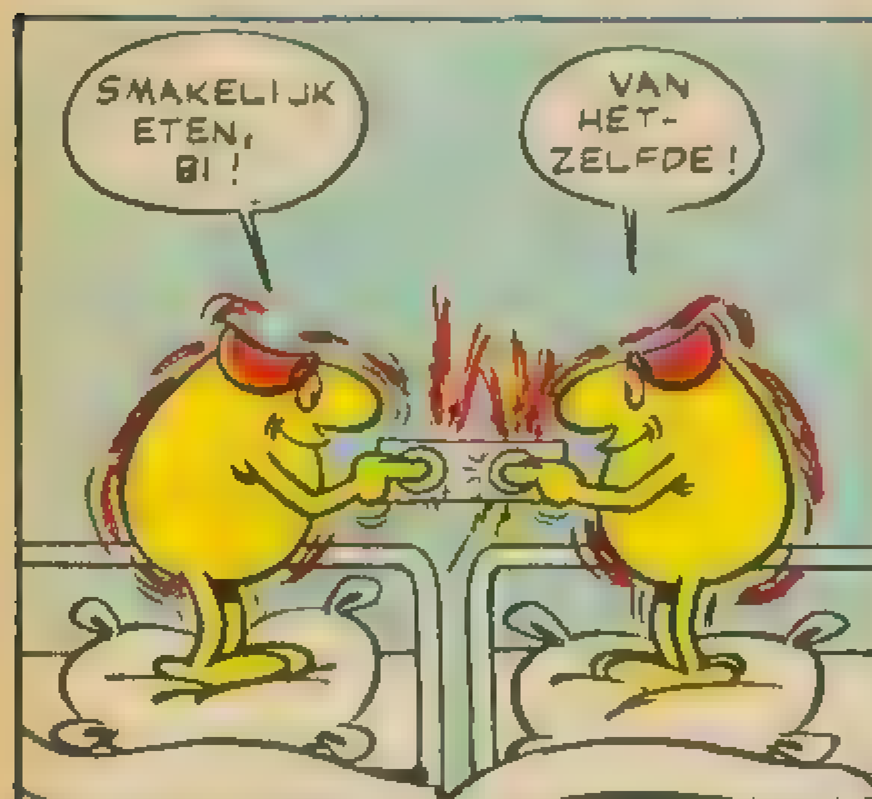
Belzar en Wah namen nu afscheid en Sekmen liep met hen naar de deur. Vlug verliet Kamosi zijn plaats bij het raam. Er was geen tijd meer om ervandoor te gaan. Maar hij kon wel zijn oude plekje in het slop nog tijdig bereiken.

De deur van de winkel ging een stukje open. De opening was juist groot genoeg om de mannen door te laten. De jongen keek ze na, toen ze zich door de stille, donkere straat haastten.

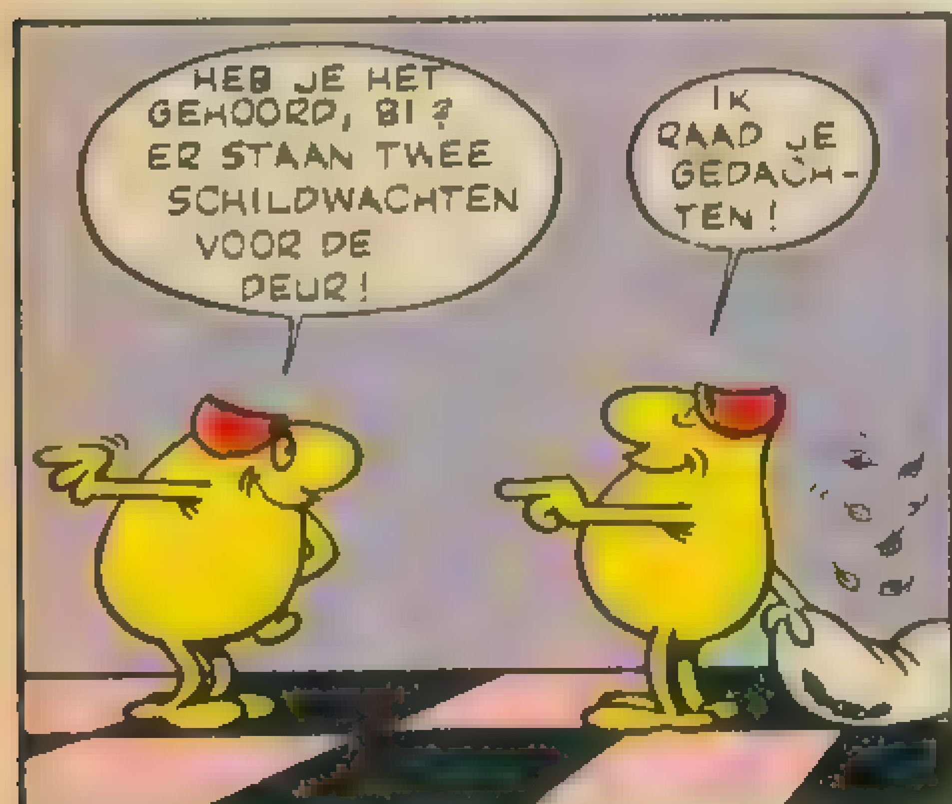
Hij bleef even wachten of er nog iets zou gebeuren. Maar alles was en bleef rustig. Toen rende hij zo hard hij kon door de verlaten straten van Thebe, naar het huis van Amosi, waar Baki en Neferoe zeker met verlangen op hem zouden wachten.

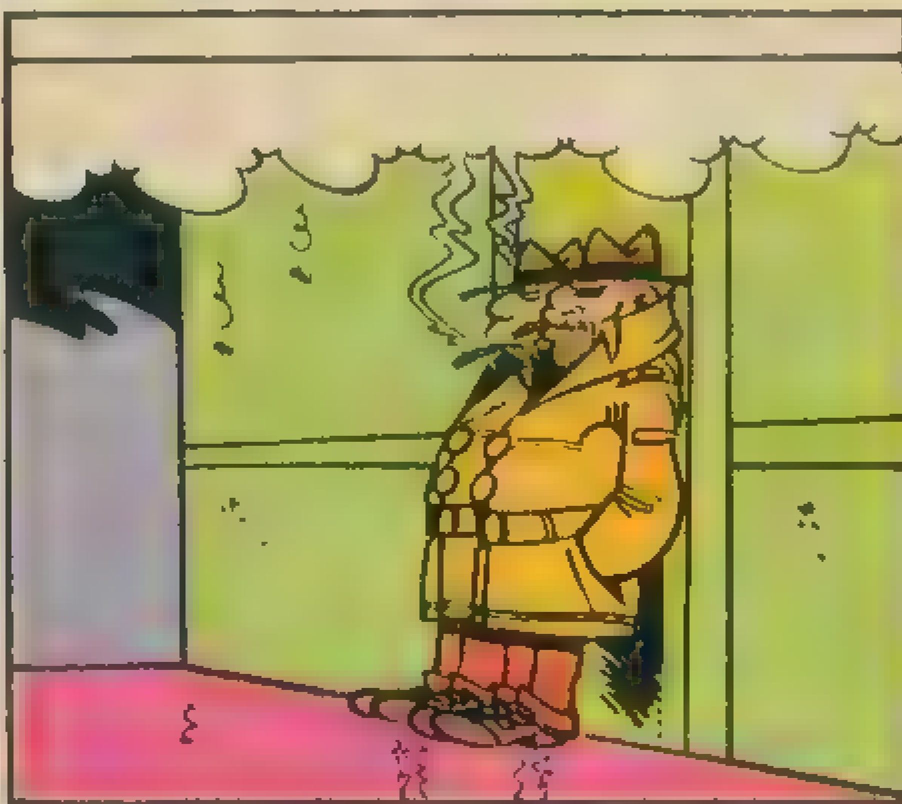
BI-BIP tegen JOHNNY YEE-YEE

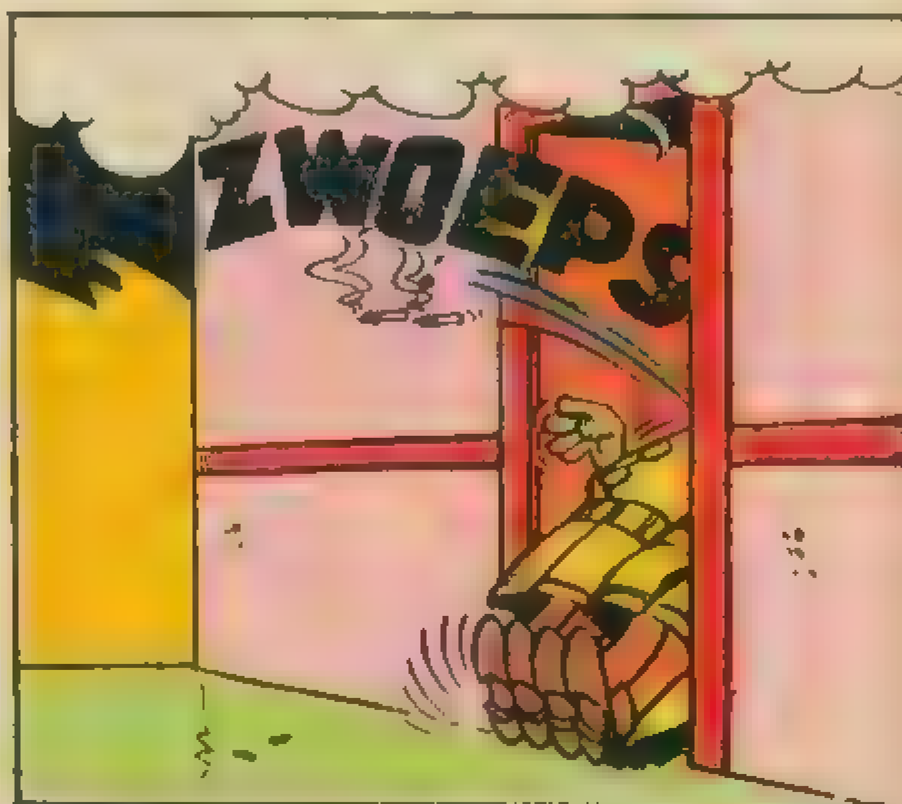
DOOR JEAN-POL

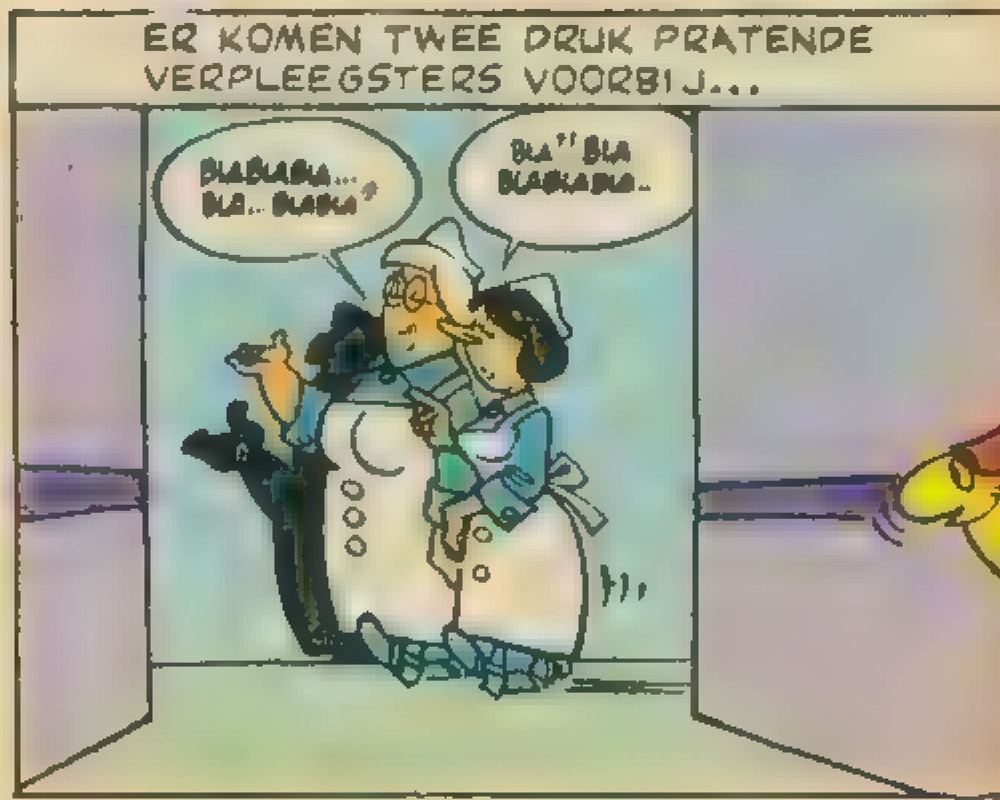

DE AVONTUREN VAN SUSAN

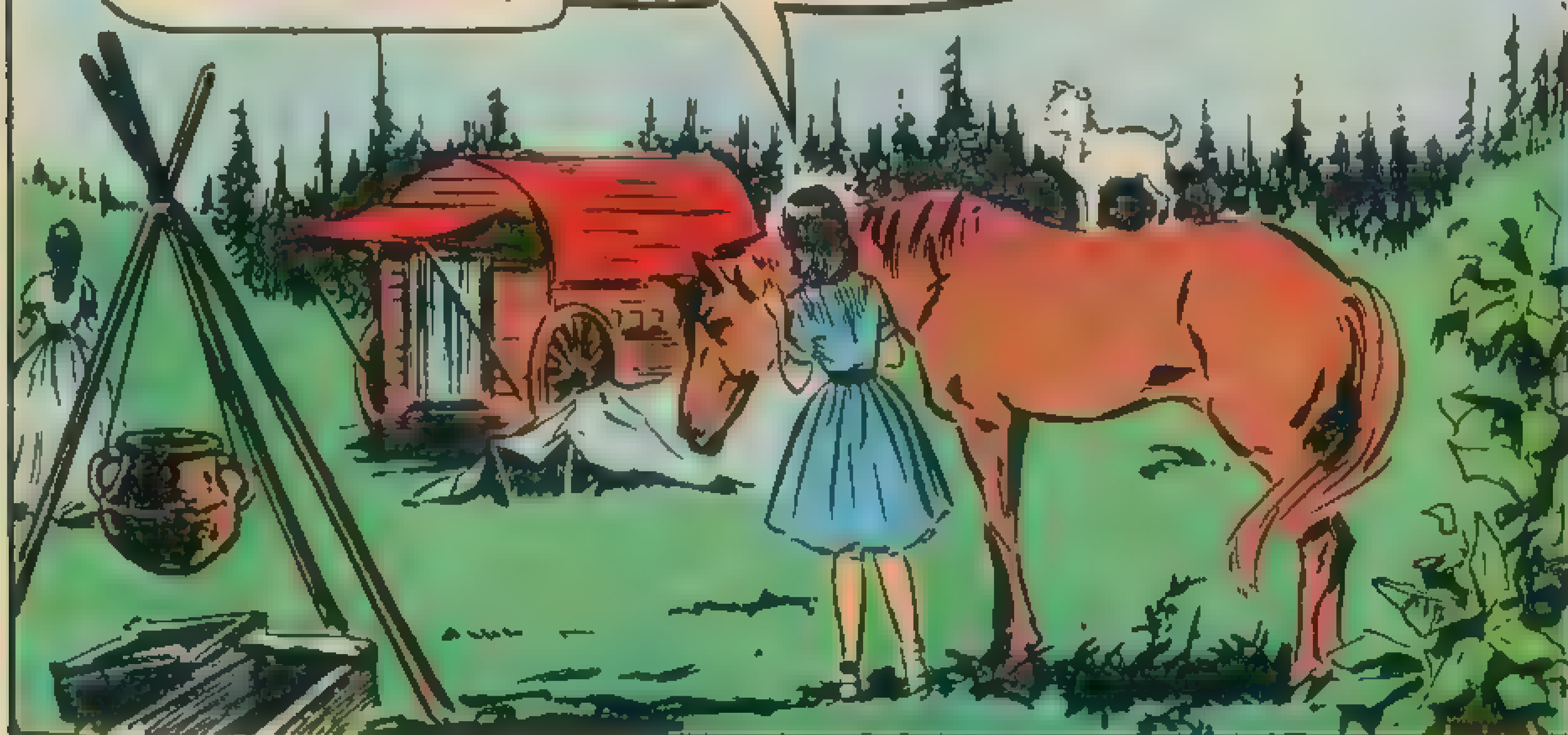
DE ZIGEUNERS WILLEN SUSAN LATEN GAAN, MAAR LADJO VERTELT DAT HIJ VAN DE GRAVIN EEN GROOT BEDRAG AAN GELD GEKREGEN HEEFT OP VOORWAARDE DAT SUSAN VERDWIJNT.

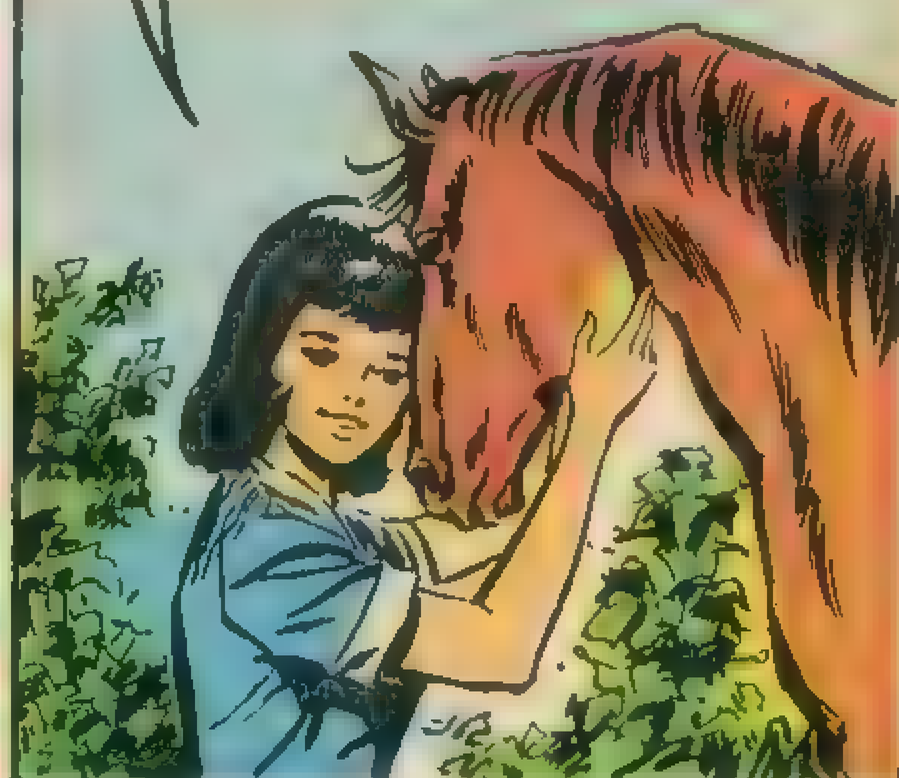

LADJO LAAT DE ZIGEUNERKONINGIN DE BANKBILJETTEN ZIEN.

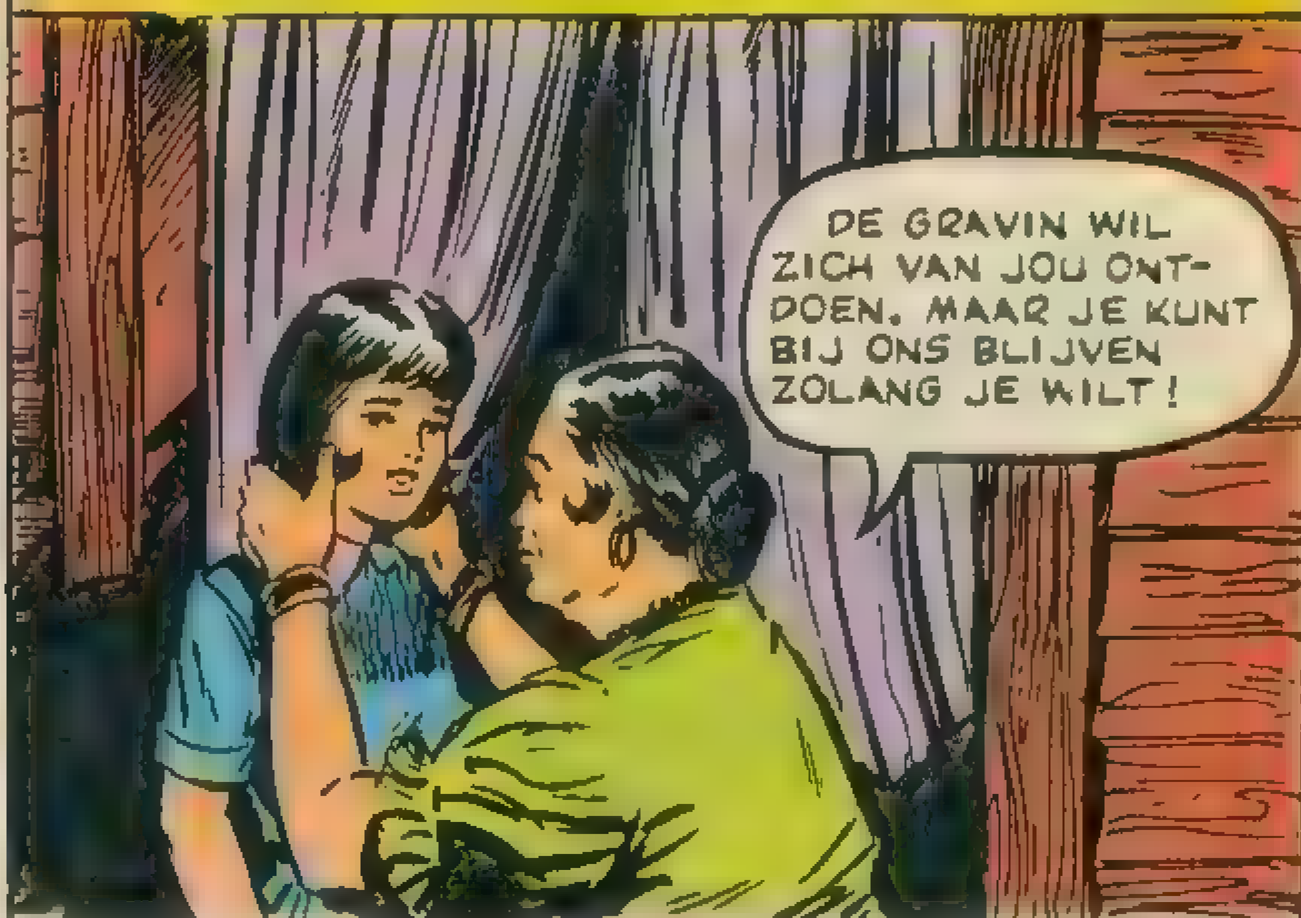

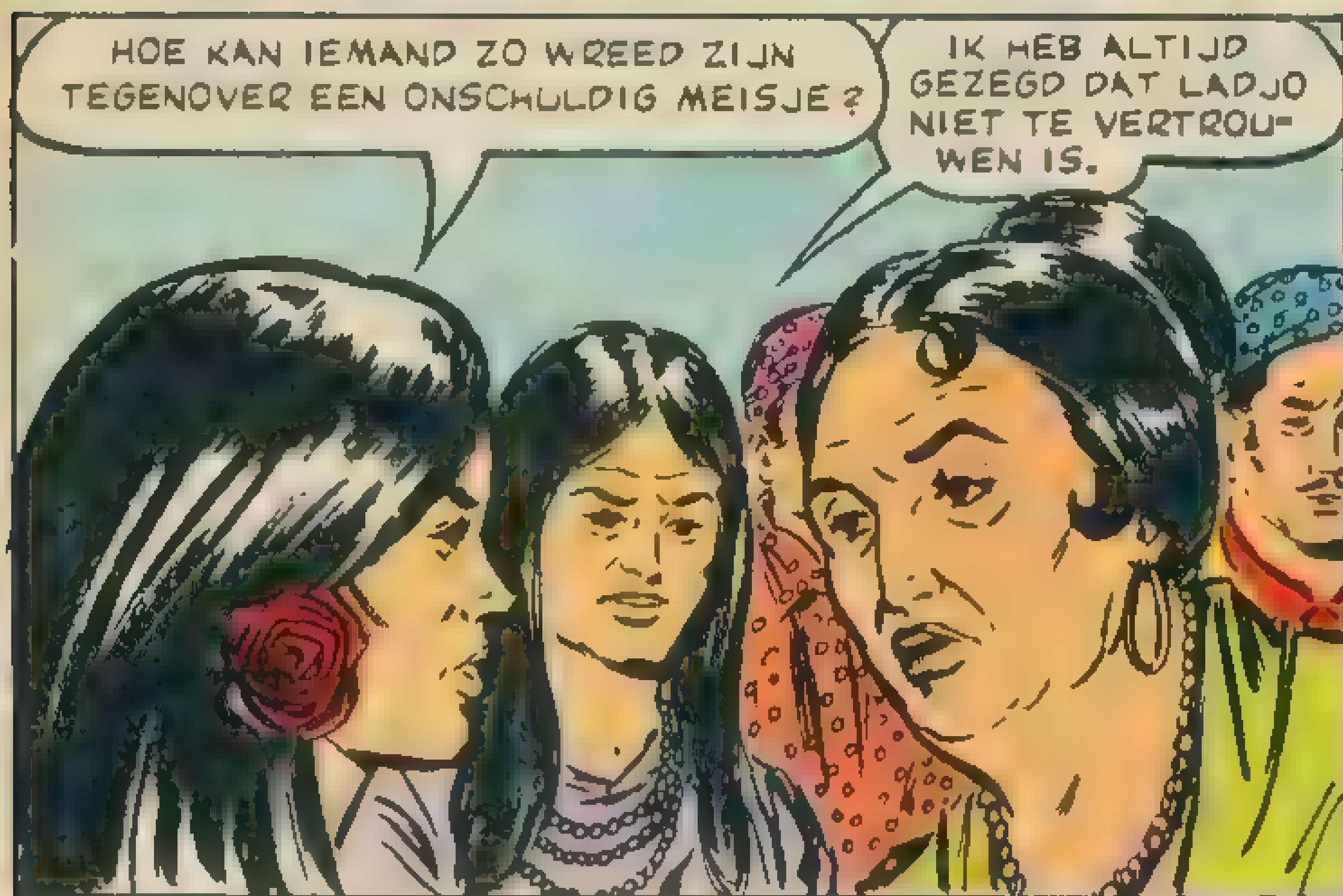

DE ZIGEUNERKONINGIN ROEPT HAAR VOLK BIJEEN.
LUISTER GOED. LADJO HEEFT EEN SOM GELD ONTVANGEN OM SUSAN TE VERMOORDEN.
OOH...!

ER STIJGT EEN KREET VAN ONTZETTING ONDER DE ZIGEUNERS OP. DE KONINGIN RICHT ZICH TOT SUSAN.
DE GRAVIN WIL ZICH VAN JOU ONTDOEN. MAAR JE KUNT BIJ ONS BLIJVEN ZOLANG JE WILT!

EN IK ZWEER DAT NIEMAND JE KWAAD ZAL DOEN!
WAAROM WIL DE GRAVIN DAT IK DOODGA?

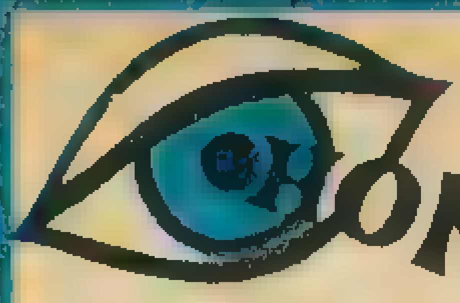

JE HEBT HET GEHOORD LADJO! JE BLIJFT VAN SUSAN AF!
JE BENT GEWAARSCHUWD!

HOE KAN IEMAND ZO WREED ZIJN TEGENOVER EEN ONSCHULDIG MEISJE?
IK HEB ALTIJD GEZEGD DAT LADJO NIET TE VERTROUWEN IS.

DOE WAT JE WILT, SUSAN. BLIJF BIJ ONS OF GA NAAR DE KONING EN VERTEL HEM PRECIES WAT ER IS GEBEURD EN WAT DE GRAVIN HEEFT GEDAAN.

DE KONING IS OP REIS IN HET BUITENLAND. IK WIL GRAAG BIJ U BLIJVEN TOT HIJ TERUG IS.
ZOALS JE WILT!

EEN KREET VAN VREUGDE STIJGT OP. IEDEREEN IS BLIJ. BEHALVE LADJO...
ZE ZIJN GEK! HOE DAN OOK, IK ZAL DE OPDRACHT VAN DE GRAVIN UITVOEREN!
WAT VOOR PLANNEN HEEFT LADJO MET SUSAN?

HONDJE KIJKEN

Enige tijd geleden heb je kennis kunnen maken met enkele honderassen. In dit nummer hebben we nog enkele viervoeters op laten draven. Binnen afzienbare tijd wordt de SJORS-hondenshow gecompleteerd.

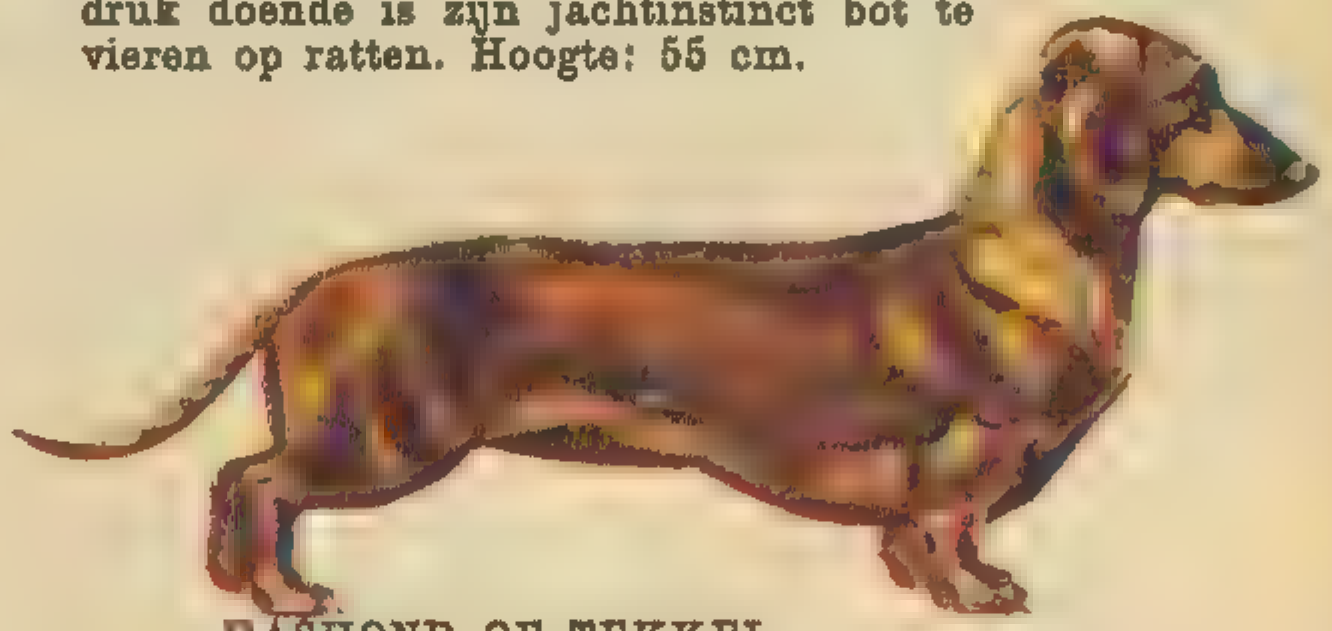

GLADHARIGE DUITSE STAANDE HOND
Deze jachthond heeft collega's van een ander ras die het er beter afbrengen dan hij, maar hij is trouw en erg waaks. Hoogte: 58 cm.

KORTHALSGRIFFON
Genoemd naar de fokker van dit ras, Edward Korthals. Het is een vrolijke speelkameraad, als hij tenminste niet druk doende is zijn jachtinstinct bot te vieren op ratten. Hoogte: 55 cm.

ITALIAANSE GREYHOUND
Dit sierlijke hondje werd ten tijde van koningin Cleopatra al zo gewaardeerd, dat er mummies van gemaakt werden. Karakter: kalm, aanhankelijk en slim. Hoogte: 25 cm.

DASHOND OF TEKKEL
Oorspronkelijk een jachthond, bijzonder geschikt voor het achtervolgen van dassen en konijnen tot in hun hol. Karakter: lief en schrander, maar erg eigenzinnig. Hoogte: 23 cm.

AFGHAANSE WINDHOND
Een hond met adellijke allure en van een zeer oude afstamming, waarschijnlijk uit Afghanistan. Het is een bijna verwaand dier, dat het liefst zelf zijn gezelschap kiest. Hoogte: 68 cm.

SINT-BERNARDSHOND
Zo genoemd naar de fokker van het ras, de monnik Bernard de Menton, die in de tegenwoordige Sint-Bernardpas een klooster stichtte, een toevluchtsoord voor reizigers. Hoogte: 70 cm.

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN OP HET GEHEIMZINNIGE EILAND GALU. OP EEN ROTSBRUG, HONDERD METER BOVEN EEN POEL VAN VULKANISCHE, KOKENDE MODDER, ONTWAREN ZE DE BEFAAMDE KRISTALLEN LUIPAARD. MAAR PLOTSELING KOMEN HUN TEGENSTANDERS OPDAGEN. HUN HELPER, DE ROBOT GUS, SLINGERT EEN STEEN NAAR ARCHIE...

VER-DWENEN. ROBOT GUS IS DE KNAPSTE!

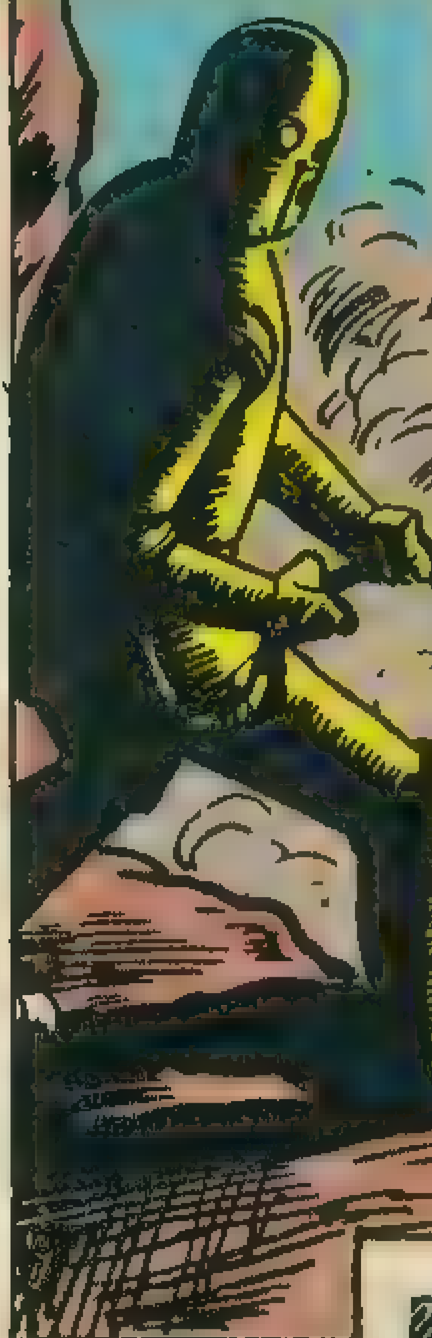
KIJK, SNELL, DE KRISTALLEN LUIPAARD! BESCHERM JE OGEN TEGEN HET FELLE LICHT. WE ZIJN NU VLAK BIJ DE SCHAT. KOM MEE.

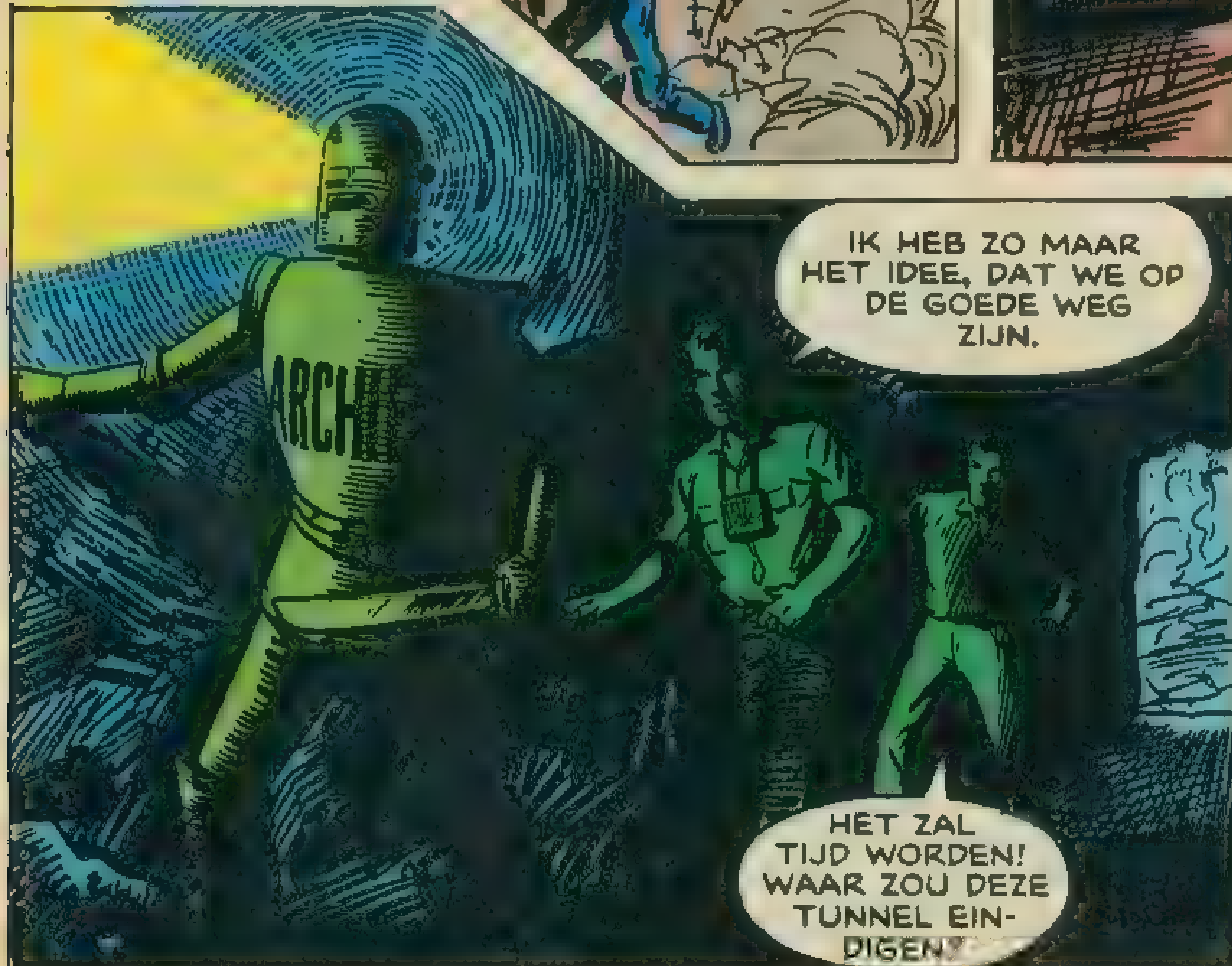

DE LUIPAARD STAAT TE SCHITTEREN EN TE VONKEN...
NOG EVEN EN WE ZIJN SCHATRIJK. GUS TAST VOORZICHTIG ONZE WEG AF.
GUS IS NIET ZO STOM ALS ARCHIE. DIE LIGT NU BENEDEN.
GUS

TENMINSTE... DAT DENKT GUS. MAAR ARCHIE HEEFT EEN UITSTEKENDE BOOMWORTEL IN DE ROTSWAND ONTDEKT.
ARCHIE REDT VRIEN-DEN.

EVEN LATER...
DAT WAS OP HET NIPPERTJE. KLIMMEN, ARCHIE, MAAR KALM AAN.
EEN DUIK IN DAT MOD-DERBAD EN JE DUIKT NOOIT MEER.

PLOTSELING WIJKT EEN STUK VAN DE ROTSWAND NAAR ACHTEREN.
AJIEE!
NEE MAAR, DAAR IS EEN SOORT DEUR IN DE ROTSWAND.
PAS OP!

BEHOEDZAAM KLIMT ARCHIE NAAR BINNEN.
KEURIG GEDAAN, OUWE JONGEN. JE HEBT ONS GERED.
NIET ZO ENTHOUSIAST. NOG NIET. IK WORD TENMINSTE DOOR DIT TOUW BIJNA DOORMIDDEN GESNEDEN.

ARCHI
IK HEB ZO MAAR HET IDEE, DAT WE OP DE GOEDE WEG ZIJN.
HET ZAL TIJD WORDEN! WAAR ZOU DEZE TUNNEL EIN-DIGEN?

RILLER EN ZIJN COMPAGNONS DENKEN DAT WE NET ZO DOOD ZIJN ALS DE MAKERS VAN DEZE RELIËFS.
BEWAAR JE GESCHIEDENIS-LES VOOR LATER. JE VERGEET ANDERS DAT WE NOG STEEDS AF MOETEN REKENEN MET DIE SCHURKEN.

DE ANDEREN ZIJN INTUSSEN VLAK BIJ DE LUIPAARD GEKOMEN.

WAT NU? DE LUIPAARD MOET ONS OP DE EEN OF ANDERE MANIER DE WEG WIJZEN NAAR DE SCHAT.

VRAAG HET AAN GUS. DIE HEEFT WEL MEER GOEDE IDEEËN, IS HET NIET?

DE ZON BREEKT DOOR.

HET KRISTAL KAATST EEN LICHTBUNDEL IN DE JUISTE RICHTING.

JA, WAARACHTIG. DE LICHTSTRAAL VALT PRECIES IN DIE TEMPELINGANG.

HET DRIETAL GAAT OP WEG.

RUIM DAT PUIN WEG, GUS. IK KAN DE SCHAT AL RUIKEN.

LATEN WE OPSCHIETEN. IK VIND HET HIER MAAR GRIEZELIG.

WAT ZE NU ZIEN, IS ONGELOFELIJK.

DAAR BIJ DAT OVERWOEKERDE STANDBEELD. DE SCHAT! WE ZIJN RIJK!

IK VERTROUW HET NOG STEEDS NIET.

GUS STORMT VOORUIT.

GUS HEEFT GEWONNEN!

TED EN KEN ZIJN DOOD EN WIJ ZIJN MILJONAIR, SNELL!

MAAR DAN...

HET STANDBEELD BEWEEGT. HET GOOIT EEN STROP OM GUS HEEN!

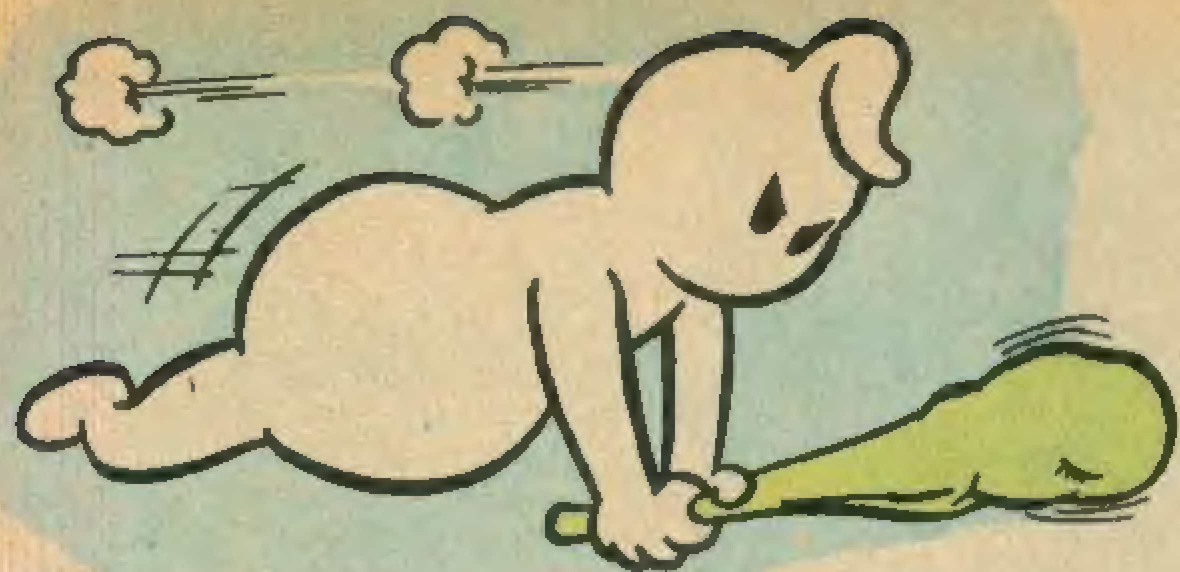
WAT? AAH!

MAAR DAT KAN NIET. HET IS ARCHIE!

JA, DAAR ZIJN WE WEER, SCHURKEN!

BLING!

WE ZIJN IN EEN HINDERLAAG GELOPEN.

ARTHUR

HET SPOOKJE IS ERIN GESLAAGD ZIJN METALEN TEGENSTANDERS STUK VOOR STUK RIJP TE MAKEN VOOR DE SCHROOTHOOP, MAAR NU HEEFT ZIJN SLAGWAPEN HET BEGEVEN...
HOEI! NU WORD IK GESANDWICHED. OF WORDT HET SPOOK IN BLIK?

MAAR MET EEN SPRONG WEET HIJ TE ONTKOMEN AAN DE OMHELZING VAN DE ROBOTS.
WELK EEN TEDERHEID!

DE SUFFERDS! ZE HEBBEN HUN TANDWIELTJES BEZEERD. MAAR ZEG, DAT BRENGT ME OP EEN IDEE.

JONGENS! HOEHOE. HIER BEN IK. KOM MAAR!

IN HET ONDERAARDSE VAN HET EILAND IS DE WOEDE VAN DE PROFESSOR GAUW BEDWONGEN.
KALM HOOR, ANDERS VERGEET IK DAT WE VROEGER GOEDE VRIENDEN HADDEN KUNNEN ZIJN.
JIJ LELIJKE WORMSTEKIGE ROTTE AARDBEI!

JE KUNT DOEN WAT JE WILT, MAAR NOOIT, NOOIT ZAL IK JE HELPEN BIJ JE SCHURKENSTREKEN.
EEN SCHROMELIJKE VERGISSING VOOR EEN GELEERDE VAN JOUW GEHALTE, ZOALS JE WELDRA ZULT INZIEN.

NUMMER 3 EN 17, BRENG DEZE BLAASKAAK NAAR DE ZAAL VOOR „OMSCHOLING".

EEN KLEIN PRIKJE MET DIT SERUM EN JE GEHOORZAAMT ALS EEN SCHOOTHONDJE.
LAFAARD, DENK MAAR NIET DAT DIT ONGESTRAFT BLIJFT!

JE VERGEET, DAT TOEN IK ONTVOERD WERD, IK GEVOLGD WERD DOOR MIJN VRIENDEN. ZE ONTSNAPTEN AAN DE BESCHIETING, ONTDEKTEN DIT EILAND EN HEBBEN DE AUTORITEITEN INGELICHT.
LAMENIELACHEN! ZE ZIJN ME REEDS LANG GELEDEN IN HANDEN GEVALLEN ALLE TWEE!
41

ZE ZITTEN OP DIT OGENBLIK IN EEN SPECIALE CEL. WANNEER ZE WAT BEZADIGD ZIJN, ZULLEN ZE MAAR AL TE GRAAG MET MIJ MEEWERKEN.

ZE ZIJN DUS NIET DOOD. MAAR LAAT IK JE NOU EERST EENS VERTELLEN, DAT ZE MET ZIJN DRIEËN WAREN.
WAT?
932-I

EN DE RADDRAAIERS

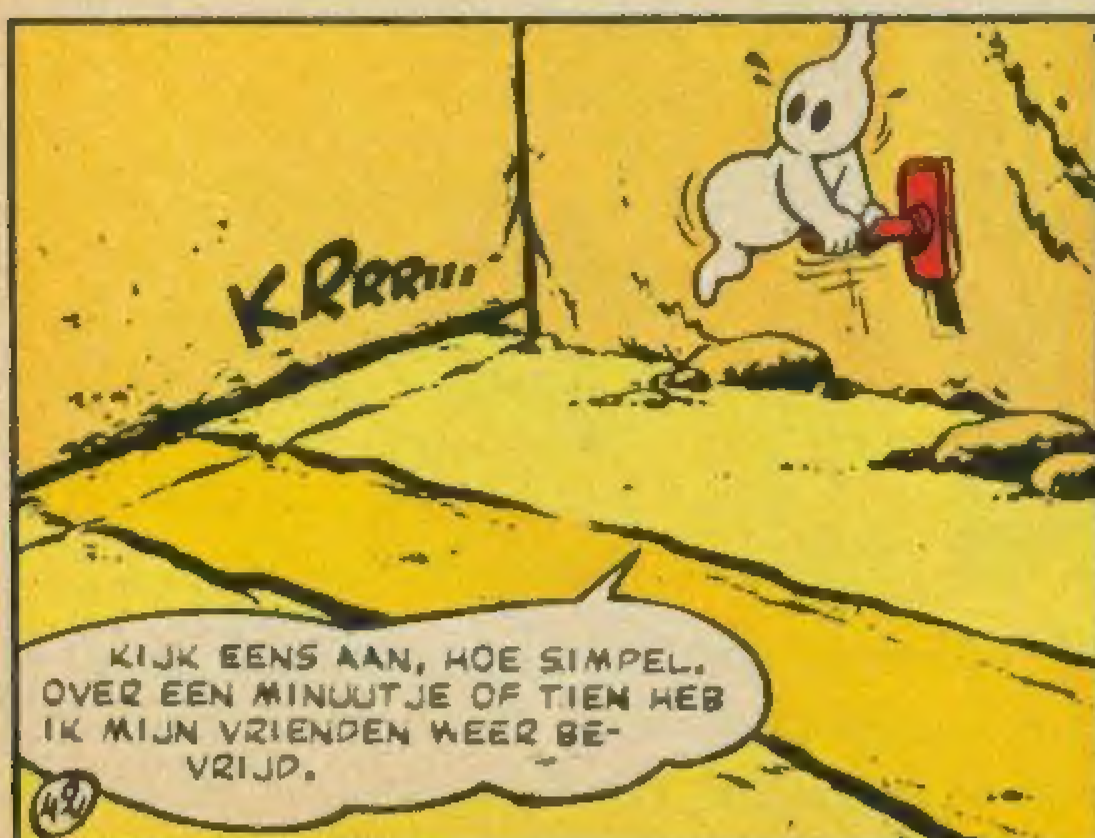

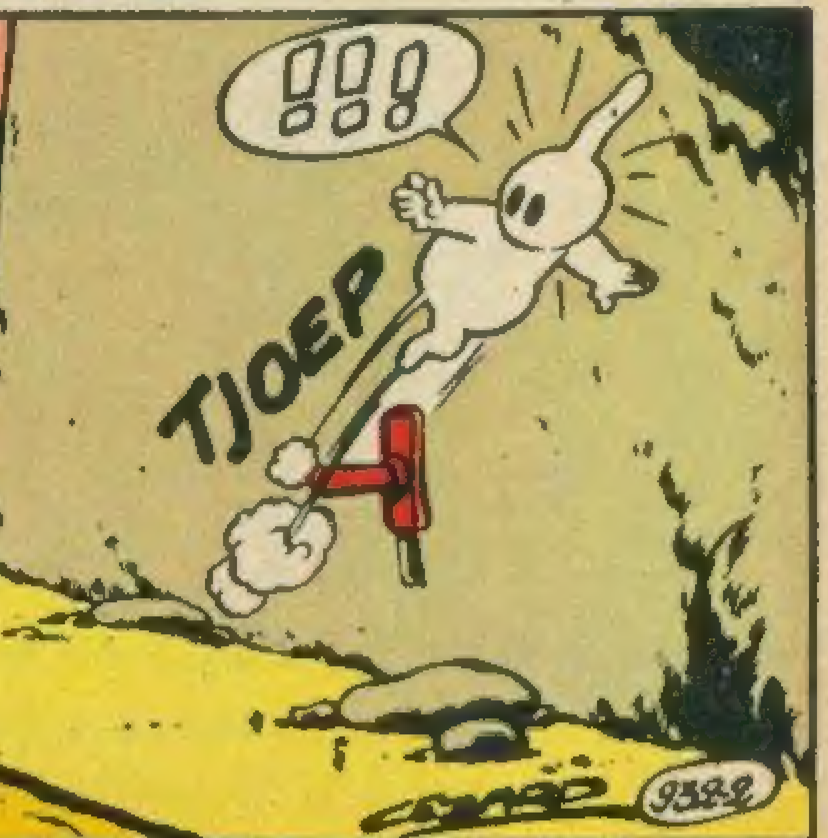

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Abonnementsprijs: 35 cent. f 4.55 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers: 45 cent.
Verdeler voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij. Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.